

European
Data Protection
Board

Ref. Ares(2026)6226588 - 18/06/2026

Bindend Besluit 1/2026 betreffende het door de Belgische toezichthoudende autoriteit voorgelegde geschil inzake de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (artikel 65 AVG)

Vastgesteld op 28 mei 2026

Inhoudsopgave

1	Samenvatting van het geschil.....	4
2	Recht op behoorlijk bestuur.....	6
3	Voorwaarden voor de vaststelling van een bindend besluit.....	7
	3.1 Door betrokken toezichthoudende autoriteiten geuite bezwaren met betrekking tot het ontwerpbesluit.....	8
	3.2 De leidende toezichthoudende autoriteit geeft geen gevolg aan de bezwaren of is van oordeel dat deze irrelevant of ongemotiveerd zijn	8
	3.3 Ontvankelijkheid van de zaak en bevoegdheid van het EDPB	8
	3.4 Structuur van het bindend besluit	11
4	Over de voorgenomen afwijzing van de klacht in het ontwerpbesluit	12
	4.1 Analyse door de leidende toezichthoudende autoriteit in het ontwerpbesluit.....	12
	4.2 Samenvatting van het door de betrokken toezichthoudende autoriteit ingediende bezwaar	14
	4.3 Standpunt van de leidende toezichthoudende autoriteit over het bezwaar.....	16
	4.4 Analyse van het EDPB	16
	4.4.1 Beoordeling van de vraag of het bezwaar relevant en gemotiveerd is	16
	4.4.2 Beoordeling ten gronde	21
5	Bindend besluit.....	27
6	Slotopmerkingen.....	28

Het Europees Comité voor gegevensbescherming,

Gezien artikel 63 en artikel 65, lid 1, punt a), van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (hierna de “**AVG**” genoemd)¹,

Gezien de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (hierna de “**EER**” genoemd), en met name bijlage XI en Protocol 37 daarbij, zoals gewijzigd bij Besluit nr. 154/2018 van het Gemengd Comité van de EER van 6 juli 2018²,

Gezien de artikelen 11 en 22 van zijn reglement van orde (hierna het “**reglement van orde van het EDPB**” genoemd)³,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Uit artikel 60 AVG volgt dat de **leidende toezichthoudende autoriteit** met de andere **betrokken toezichthoudende autoriteiten** samenwerkt om tot een consensus te komen, dat de leidende toezichthoudende autoriteit en de betrokken toezichthoudende autoriteiten onderling alle relevante informatie uitwisselen en dat de leidende toezichthoudende autoriteit de relevante informatie over de aangelegenheid onverwijld meedeelt aan de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten. De leidende toezichthoudende autoriteit legt onverwijld een ontwerpbesluit voor advies voor aan de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten en houdt terdege rekening met hun standpunten.

(2) Wanneer een van de betrokken toezichthoudende autoriteiten een relevant en gemotiveerd bezwaar heeft gemaakt met betrekking tot het ontwerpbesluit in overeenstemming met artikel 4, punt 24, en artikel 60, lid 4, AVG en de leidende toezichthoudende autoriteit niet voornemens is het relevante en gemotiveerde bezwaar te volgen of van mening is dat het bezwaar niet relevant en gemotiveerd is, onderwerpt de leidende toezichthoudende autoriteit deze aangelegenheid aan het in artikel 63 AVG bedoelde coherentiemechanisme.

(3) De voornaamste taak van het Europees Comité voor gegevensbescherming (hierna het “**Comité**” of “**EDPB**” genoemd) bestaat erin toe te zien op de consistente toepassing van de AVG binnen de gehele EER. Ingevolge artikel 65, lid 1, punt a), AVG neemt het EDPB een bindend besluit over alle aangelegenheden die het voorwerp vormen van de relevante en gemotiveerde bezwaren, en met name over een mogelijke inbreuk op de AVG.

(4) Het bindend besluit van het EDPB wordt vastgesteld met een tweederdemeerderheid van de leden van het EDPB, overeenkomstig artikel 65, lid 2, AVG, juncto artikel 11, lid 4, van het reglement van orde van het EDPB, binnen een maand nadat de voorzitter van het EDPB en de bevoegde toezichthoudende autoriteit (hierna de “**TA**” genoemd) hebben besloten dat het dossier volledig is. De termijn kan, rekening houdend met de complexiteit van de aangelegenheid, met een maand worden verlengd na een besluit van de voorzitter van het EDPB op eigen initiatief of op verzoek van ten minste een derde van de leden van het EDPB.

(5) Indien het EDPB ondanks deze verlenging geen besluit binnen de termijn kan vaststellen, doet het dit in overeenstemming met artikel 65, lid 3, AVG binnen twee weken na het verstrijken van de verlenging met een gewone meerderheid van zijn leden.

¹ PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1.

² Alle verwijzingen in dit besluit naar “lidstaten” moeten worden gelezen als verwijzingen naar “EER-lidstaten”.

³ Reglement van orde van het EDPB, zoals laatstelijk gewijzigd en vastgesteld op 6 april 2022,

(6) Overeenkomstig artikel 11, lid 6, van het reglement van orde van het EDPB is alleen de Engelse tekst van het besluit authentiek, aangezien het Engels de taal is van de vaststellingsprocedure van het EDPB.

heeft het volgende bindend besluit vastgesteld:

1 Samenvatting van het geschil

- 1 Dit document bevat een bindend besluit dat door het EDPB is vastgesteld in overeenstemming met artikel 65, lid 1, punt a), AVG. Het besluit heeft betrekking op het geschil dat is ontstaan naar aanleiding van een ontwerpbesluit (hierna het “**ontwerpbesluit**” genoemd) van de Belgische toezichthoudende autoriteit (namelijk de Gegevensbeschermingsautoriteit, hierna de “**Belgische TA**” genoemd en in deze context ook aangeduid als de **leidende toezichthoudende autoriteit**) en het daaropvolgende bezwaar van de Oostenrijkse toezichthoudende autoriteit (namelijk de Österreichischen Datenschutzbehörde, hierna de “**Oostenrijkse TA**” genoemd).
- 2 Het ontwerpbesluit in kwestie had betrekking op een klacht (hierna de “**klacht**” genoemd) die op 10 augustus 2021 bij de Oostenrijkse TA was ingediend in verband met activiteiten die werden verricht door de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie, een in Brussel (België) gevestigde publieke omroep (hierna de “**verwerkingsverantwoordelijke**” of de “**VRT**” genoemd). Op 6 juni 2023 heeft de Oostenrijkse TA de klacht doorgestuurd naar de Belgische TA als leidende toezichthoudende autoriteit⁴.
- 3 De klacht was ingediend door een betrokkene (hierna de “**betrokkene**” genoemd), die zich daarbij liet vertegenwoordigen door de non-profitorganisatie NOYB – European Center for Digital Rights (hierna “**NOYB**” genoemd)⁵ overeenkomstig artikel 80, lid 1, AVG (hierna gezamenlijk aangeduid als de “**klager**”).
- 4 Meer bepaald betrof de klacht de naleving door de VRT van artikel 5, lid 1, punt a), artikel 6, lid 1, punt a), artikel 12, leden 1 en 2, en artikel 13, lid 1, punt c), AVG, evenals artikel 5, lid 3, van de e-privacyrichtlijn bij haar verwerkingsactiviteiten. De klacht maakte bovendien deel uit van meerdere klachten die NOYB bij verschillende toezichthoudende autoriteiten heeft ingediend met betrekking tot “cookiebanners”. Het EDPB heeft een taskforce⁶ opgericht om de reactie op deze klachten te coördineren door standpunten uit te wisselen tussen de betrokken toezichthoudende autoriteiten en de communicatie te stroomlijnen. De werkzaamheden van de taskforce resulteerden in de publicatie van een verslag in 2023⁷.
- 5 In het ontwerpbesluit werd de klacht afgewezen op grond dat het algemene beginsel van het Unierecht dat misbruik van recht verbiedt, zou zijn geschonden wegens vermeend misbruik van het recht om een klacht in te dienen krachtens artikel 77 AVG, gelezen in samenhang met artikel 80, lid 1, AVG⁸. Dit ontwerpbesluit was grotendeels gebaseerd op eerdere rechtspraak van het Belgische Marktenhof, dat in het verleden een ander besluit van de Belgische TA (namelijk Besluit 113/2024) had vernietigd omdat daarin niet was vastgesteld dat er sprake was van misbruik in een zeer vergelijkbare zaak die door NOYB was aangespannen⁹.

4 Ontwerpbesluit, punt 3.

5 NOYB is een vereniging naar Oostenrijks recht: Oostenrijks Centraal Verenigingsregister (ZVR), nr. 1354838270.

6 EDPB News, “EDPB establishes Cookie Banner Taskforce”, 27 september 2021, beschikbaar op: https://www.edpb.europa.eu/news/news/2021/edpb-establishes-cookie-banner-taskforce_en.

7 EDPB, “Report of the work undertaken by the Cookie Banner Taskforce”, 18 januari 2023, beschikbaar op: https://www.edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/other/report-work-undertaken-cookie-banner-taskforce_en.

8 Ontwerpbesluit, punten 21-43 en 46 en blz. 17.

9 Ontwerpbesluit, punten 12-20, onder verwijzing naar het arrest van het Hof van beroep Brussel (afdeling Marktenhof) van 19 maart 2025 (Mediahuis), nr. 2024/AR/1690.

- 6 In de volgende tabel wordt een beknopt tijdschema gegeven van de gebeurtenissen die deel uitmaken van de procedure die heeft geleid tot de onderwerping van de aangelegenheid aan het coherentiemechanisme:

12 augustus 2025	De Belgische TA deelde een voorlopig ontwerpbesluit inzake de VRT (hierna het “voorlopig ontwerpbesluit” genoemd).
1 september 2025	De Oostenrijkse TA diende opmerkingen in over het voorlopig ontwerpbesluit van augustus 2025 en gaf daarin aan dat zij waarschijnlijk bezwaar zou moeten maken indien het voorlopig ontwerpbesluit als ontwerpbesluit overeenkomstig artikel 60, lid 3, AVG wordt verspreid ¹⁰ .
18 september 2025	De Belgische TA deelde haar ontwerpbesluit overeenkomstig artikel 60, lid 3, AVG met de betrokken toezichthoudende autoriteiten, waardoor de termijn van vier weken voor het indienen van relevante en gemotiveerde bezwaren overeenkomstig artikel 60, lid 4, AVG inging.
23 september 2025	De Oostenrijkse TA maakte overeenkomstig artikel 60, lid 4, AVG bezwaar tegen het ontwerpbesluit (hierna het “bezwaar van de Oostenrijkse TA” genoemd) ¹¹ .
17 oktober 2025	De Belgische TA deelde de betrokken toezichthoudende autoriteiten mee dat zij de partijen zou horen alvorens een eventuele procedure op grond van artikel 65 AVG in te leiden, overeenkomstig artikel 11, lid 2, punt f), van het reglement van orde van het EDPB ¹² .
21 oktober 2025	De Belgische TA maakte aan de verwerkingsverantwoordelijke en de klager haar voornemen kenbaar om de geschillenbeslechtsprocedure in te leiden en nodigde hen uit om vóór een eventuele procedure op grond van artikel 65 AVG schriftelijke opmerkingen in te dienen ¹³ .
1 december 2025	De VRT diende haar opmerkingen in (hierna “opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025” genoemd).
12 januari 2026	NOYB diende haar opmerkingen in, vergezeld van twaalf bijlagen (hierna “NOYB’s opmerkingen krachtens artikel 65 van 12 januari 2026” genoemd).

10 Artikel 11, lid 2, van het reglement van orde van het EDPB bepaalt dat “[d]e leidende toezichthoudende autoriteit [...] de zaak via het in artikel 17 van dit reglement van orde genoemde informatie- en communicatiesysteem [voorlegt] aan het secretariaat. In de gevallen bedoeld in artikel 65, lid 1, punt a), AVG voegt de leidende toezichthoudende autoriteit bij indiening van de zaak bij het secretariaat het volgende bij: [...] b) een samenvatting van de relevante feiten en gronden”. De Belgische TA heeft op 20 februari 2026 haar verwijzingsnota aan het EDPB verstrekt, waarin de belangrijkste feiten van de zaak en haar standpunt over het bezwaar van de Oostenrijkse TA worden samengevat (hierna de “verwijzing van de Belgische TA naar het EDPB” genoemd). Dit document bevat geen nieuwe feitelijke of juridische elementen waarop het EDPB zich in het kader van dit bindend besluit baseert; verwijzing van de Belgische TA aan het EDPB, blz. 7.

11 Bezwaar van de Oostenrijkse TA van 22 september 2025.

12 Zoals vermeld in de verwijzing van de Belgische TA naar het EDPB, blz. 7.

13 Brief van de Belgische TA aan de VRT en NOYB van 21 oktober 2025.

- 7 Naar aanleiding van de hierboven uiteengezette feiten heeft de Belgische TA op 28 januari 2026 het geschil overeenkomstig artikel 60, lid 4, AVG aan het EDPB voorgelegd, waarmee de geschillenbeslechtsprocedure uit hoofde van artikel 65, lid 1, punt a), AVG werd ingeleid met behulp van het Informatiesysteem interne markt (hierna het “**IMI**” genoemd).
- 8 Het secretariaat van het EDPB heeft namens de voorzitter van het EDPB de volledigheid van het dossier beoordeeld overeenkomstig artikel 11, lid 2, van het reglement van orde van het EDPB. Het secretariaat van het EDPB heeft op 10 februari 2026 contact opgenomen met de Belgische TA om verduidelijking te vragen over de vraag welke documenten vóór de voorlegging van het geschil aan het EDPB met de partijen waren gedeeld. Op 10 februari 2026 en 20 februari 2026 heeft de Belgische TA deze verduidelijkingen verstrekt en aanvullende documenten in IMI geüpload.
- 9 In het kader van de beoordeling van de volledigheid van het dossier heeft het secretariaat van het EDPB bepaalde documenten overeenkomstig het reglement van orde van het EDPB naar het Engels vertaald¹⁴.
- 10 Een bijzonder belangrijk aspect dat door het secretariaat van het EDPB werd onderzocht, was het recht om te worden gehoord, zoals vereist krachtens artikel 41, lid 2, punt a), van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna het “**Handvest**” genoemd). Nadere bijzonderheden hierover zijn te vinden in afdeling 2 van dit bindend besluit.
- 11 Op 31 maart 2026 werd het besluit over de volledigheid van het dossier genomen door de voorzitter van het EDPB en de Belgische TA, overeenkomstig artikel 11, lid 2, van het reglement van orde van het EDPB. Het dossier werd op 31 maart 2026 door het secretariaat van het EDPB aan alle leden van het EDPB toegezonden.
- 12 De voorzitter van het EDPB besloot om, in naleving van artikel 65, lid 3, AVG juncto artikel 11, lid 4, van het reglement van orde van het EDPB, de standaardtermijn van één maand voor de vaststelling van een besluit met nog een maand te verlengen vanwege de complexiteit van de aangelegenheid.

2 Recht op behoorlijk bestuur

- 13 Het EDPB is gebonden aan het Handvest, met name artikel 41 daarvan (inzake het recht op behoorlijk bestuur). Dit komt ook tot uiting in artikel 11, lid 1, van het reglement van orde van

¹⁴ Artikel 11, lid 2, van het reglement van orde van het EDPB bepaalt dat “[i]ndien noodzakelijk [...] de door de bevoegde autoriteit ingediende documenten door het secretariaat naar het Engels [worden] vertaald” en dat de “bevoegde autoriteit” met de vertaling moet instemmen. De bijlagen bij NOYB's opmerkingen krachtens artikel 65 van 12 januari 2026 omvatten enkele door toezichthoudende autoriteiten vastgestelde besluiten die niet in het Engels beschikbaar waren. Deze besluiten waren opgesteld in het Italiaans, Spaans, Duits en Frans. De vertaling van de documenten werd nagelezen en gevalideerd door de toezichthoudende autoriteiten die deze besluiten hadden vastgesteld of waarvoor de taal van het besluit een officiële taal is (de Italiaanse, de Spaanse, de Oostenrijkse en de Belgische TA). Na validatie van de vertalingen werden de vertaalde documenten op 23 maart 2026 door het secretariaat van het EDPB aan het dossier toegevoegd.

het EDPB. Nadere informatie is te vinden in de EDPB-richtsnoeren betreffende artikel 65, lid 1, punt a), AVG¹⁵.

- 14 Het EDPB heeft beoordeeld of alle ontvangen documenten met betrekking tot de feitelijke en juridische elementen die door het EDPB zijn gebruikt om in deze procedure een besluit te nemen, vooraf met de verwerkingsverantwoordelijke en de klager waren gedeeld, en of deze de gelegenheid hadden gekregen hun recht om te worden gehoord uit te oefenen met betrekking tot de door de Belgische TA gevoerde procedure en het voorwerp van het geschil dat door het EDPB moest worden beslecht. Wat de klager betreft, benadrukt het EDPB met name dat deze mogelijk nadelig kan worden getroffen door de uitkomst van deze specifieke procedure, aangezien het geschil betrekking heeft op de afwijzing van de klacht.
- 15 Het EDPB is van oordeel dat zowel de verwerkingsverantwoordelijke als de klager de gelegenheid hebben gekregen hun recht om te worden gehoord uit te oefenen met betrekking tot de documenten die de feitelijke en juridische elementen bevatten die door het EDPB zijn onderzocht en behandeld om het geschil in het kader van dit bindend besluit te beslechten. Hun schriftelijke opmerkingen zijn door de Belgische TA aan het EDPB verstrekt¹⁶.
- 16 Om redenen van transparantie zijn de VRT en NOYB echter via de brieven van de voorzitter van het EDPB van 12 maart 2026¹⁷ in het bezit gesteld van specifieke documenten die zij voordien niet hadden ontvangen. Deze specifieke documenten bevatten geen nieuwe feitelijke of juridische elementen waarop het EDPB zich in het kader van dit bindend besluit baseert. De VRT en NOYB kregen de gelegenheid eventuele aanvullende opmerkingen in te dienen. Deze schriftelijke opmerkingen werden op 26 maart 2026 door de VRT en NOYB verstrekt en vervolgens aan het dossier toegevoegd (hierna respectievelijk “**opmerkingen van de VRT aan het EDPB van 26 maart 2026**” en “**NOYB’s opmerkingen aan het EDPB van 26 maart 2026**” genoemd).
- 17 Daarom merkt het EDPB op dat zowel de VRT als NOYB de gelegenheid hebben gekregen hun standpunten kenbaar te maken over alle juridische en feitelijke elementen die het EDPB heeft gebruikt om dit besluit te nemen.

3 Voorwaarden voor de vaststelling van een bindend besluit

- 18 De algemene voorwaarden voor de vaststelling van een bindend besluit door het EDPB zijn vastgelegd in artikel 60, lid 4, en artikel 65, lid 1, punt a), AVG¹⁸.

15 EDPB-richtsnoeren 3/2021 inzake de toepassing van artikel 65, lid 1, punt a), AVG, vastgesteld op 24 mei 2023 (versie na openbare raadpleging) (hierna de “**EDPB-richtsnoeren betreffende artikel 65, lid 1, punt a), AVG V2.0**” genoemd), punten 93-107, en EDPB-richtsnoeren 3/2021 inzake de toepassing van artikel 65, lid 1, punt a), AVG, vastgesteld op 13 april 2021 (versie voor openbare raadpleging) (hierna de “**EDPB-richtsnoeren betreffende artikel 65, lid 1, punt a), AVG V1.0**” genoemd), punten 94-108 (hierna gezamenlijk de “**EDPB-richtsnoeren betreffende artikel 65, lid 1, punt a), AVG**” genoemd).

16 Zoals hierboven vermeld in punt 6 van dit bindend besluit heeft de Belgische TA op 21 oktober 2025 de verwerkingsverantwoordelijke en de klager uitgenodigd hun standpunten in te dienen voorafgaand aan een eventuele procedure op grond van artikel 65 AVG en derhalve in het kader van die procedure. De verwerkingsverantwoordelijke heeft op 1 december 2025 en 19 januari 2026 schriftelijke opmerkingen ingediend. De klager heeft op 12 januari 2026 schriftelijke opmerkingen ingediend.

17 Met name de verwijzing van de Belgische TA naar het EDPB en het voorlopig ontwerpbesluit zijn gedeeld met de klager en de VRT – zie de brieven van de voorzitter van het EDPB aan de VRT en NOYB van 12 maart 2026.

18 In overeenstemming met artikel 65, lid 1, punt a), van de AVG, neemt het Comité een bindend besluit wanneer een toezichthoudende autoriteit een relevant en gemotiveerd bezwaar heeft ingediend tegen een ontwerpbesluit van de leidende toezichthoudende autoriteit en de leidende toezichthoudende autoriteit geen gevolg heeft gegeven aan het bezwaar of dit bezwaar heeft afgewezen als zijnde irrelevant of ongemotiveerd.

3.1 Door betrokken toezichthoudende autoriteiten geuite bezwaren met betrekking tot het ontwerpbesluit

- 19 Het EDPB merkt op dat de Oostenrijkse TA via IMI overeenkomstig artikel 60, lid 4, AVG bezwaar heeft gemaakt tegen het ontwerpbesluit¹⁹.

3.2 De leidende toezichthoudende autoriteit geeft geen gevolg aan de bezwaren of is van oordeel dat deze irrelevant of ongemotiveerd zijn

- 20 Op 17 oktober 2025 heeft de Belgische TA de betrokken toezichthoudende autoriteiten haar analyse van het door de Oostenrijkse TA gemaakte bezwaar verstrekt. De Belgische TA verduidelijkte dat zij het door de Oostenrijkse TA gemaakte bezwaar prima facie relevant en gemotiveerd acht en van mening is dat de verwijzing ontvankelijk is in het kader van het mechanisme voor geschillenbeslechting, aangezien de zaak betrekking heeft op de uitlegging van een algemeen beginsel van het Unierecht met betrekking tot bepalingen inzake het klachtmechanisme van de AVG, met name artikel 77 AVG, gelezen in samenhang met artikel 80, lid 1, AVG²⁰. De Belgische TA kwam echter tot de slotsom dat zij het bezwaar van de Oostenrijkse TA niet zou volgen wegens de uiteenlopende nationale rechtspraak in België en Oostenrijk met betrekking tot deze kwestie²¹.

3.3 Ontvankelijkheid van de zaak en bevoegdheid van het EDPB

- 21 De onderhavige zaak voldoet prima facie aan alle in artikel 65, lid 1, punt a), AVG genoemde elementen, aangezien de Oostenrijkse TA binnen de in artikel 60, lid 4, AVG vastgestelde termijn bezwaar heeft gemaakt tegen het ontwerpbesluit van de Belgische TA en de Belgische TA het bezwaar niet heeft gevolgd.
- 22 Gelet op het bovenstaande, en met name het feit dat aan de voorwaarden van artikel 65, lid 1, punt a), AVG is voldaan, is het EDPB bevoegd een bindend besluit vast te stellen dat betrekking heeft op alle aangelegenheden die het voorwerp vormen van het relevante en gemotiveerde bezwaar, met name of er sprake is van een inbreuk op de AVG dan wel of de voorgenomen maatregel ten aanzien van de verwerkingsverantwoordelijke of verwerker in overeenstemming is met de AVG²².
- 23 Het EDPB herinnert eraan dat dit besluit geen afbreuk doet aan eventuele beoordelingen waartoe het EDPB in andere zaken kan worden verzocht, zelfs met dezelfde partijen, rekening houdend met de inhoud van het desbetreffende ontwerpbesluit en het door de betrokken toezichthoudende autoriteit gemaakte bezwaar.
- 24 De VRT betoogt dat de betrokken aangelegenheid om twee hoofdredenen buiten de bevoegdheid van het EDPB valt²³.

19 Bezwaar van de Oostenrijkse TA van 22 september 2025.

20 De analyse van de Belgische TA werd aanvankelijk via IMI overgelegd (het IT-platform ter ondersteuning van samenwerkings- en coherentieprocedures uit hoofde van de AVG), maar is inhoudelijk gelijk aan het document dat aan het EDPB is verstrekt in het kader van de procedure op grond van artikel 65 AVG in de verwijzing van de Belgische TA naar het EDPB, blz. 8.

21 Verwijzing van de Belgische TA naar het EDPB, blz. 8.

22 Artikel 65, lid 1, punt a), AVG en artikel 4, punt 24, AVG.

23 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, punten 8-14, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, punten 8-14 en punt 37.

- 25 Ten eerste voert de VRT aan dat het EDPB niet bevoegd is voor een geschil over een ontwerpbesluit dat geen betrekking heeft op een inbreuk op de AVG²⁴. Volgens de VRT valt het geschil buiten de bevoegdheid van het EDPB omdat het op zich geen betrekking heeft op de vraag of de verwerkingsverantwoordelijke de AVG heeft geschonden²⁵. De VRT betoogt tevens dat alle eerdere besluiten van het EDPB steeds betrekking hadden op inbreuken op de AVG door een verwerkingsverantwoordelijke²⁶.
- 26 Met betrekking tot dit eerste argument herinnert het EDPB eraan dat het mechanisme voor geschillenbeslechting overeenkomstig artikel 65, lid 1, AVG en artikel 70, lid 1, punt a), AVG inderdaad bedoeld is om de correcte en consistente toepassing van de AVG te waarborgen in zaken waarin sprake is van grensoverschrijdende verwerking van persoonsgegevens.
- 27 Een aangelegenheid hoeft echter niet noodzakelijk betrekking te hebben op de vraag of de verwerkingsverantwoordelijke een inbreuk op de AVG heeft begaan om de toepassing van de AVG te betreffen. Uit de bewoordingen van de relevante bepalingen blijkt duidelijk dat het EDPB krachtens artikel 65, lid 1, punt a), AVG ook bevoegd is geschillen tussen toezichthoudende autoriteiten over andere vragen te beslechten, namelijk *“of de voorgenomen maatregel ten aanzien van de verwerkingsverantwoordelijke of verwerker in overeenstemming is met [de AVG]”*²⁷. Bovendien hebben de bindende besluiten van het EDPB overeenkomstig artikel 65, lid 1, punt a), AVG *“betrekking op alle aangelegenheden die onderwerp van het relevante en gemotiveerde bezwaar zijn, en met name op de vraag of inbreuk op de [AVG] wordt gemaakt”* (cursivering toegevoegd). In overweging 136 AVG wordt tevens toegelicht dat het Comité *“bevoegd [is] om juridisch bindende besluiten vast te stellen wanneer er [...] tussen toezichthoudende autoriteiten, met name in de procedure voor samenwerking tussen de leidende toezichthoudende autoriteit en de betrokken toezichthoudende autoriteiten, meningsverschillen over de zaak bestaan, met name over de vraag of er sprake is van een inbreuk op [de AVG]”* (cursivering toegevoegd).
- 28 In het licht van deze bepalingen is het EDPB bevoegd om de gegrondheid te beoordelen van alle bezwaren die relevant en gemotiveerd worden bevonden, en is het ook bevoegd om geschillen te beslechten betreffende de voorgenomen maatregel ten aanzien van de verwerkingsverantwoordelijke of verwerker, met inbegrip van voorgenomen corrigerende maatregelen of het voorgenomen besluit om een klacht af te wijzen of niet-ontvankelijk te verklaren²⁸.

24 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, punten 8-9, blz. 7, opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, punten 8-9, blz. 7, en opmerkingen van de VRT aan het EDPB van 26 maart 2026, afdeling 2, blz. 3. Volgens de VRT is de bevoegdheid van het EDPB om overeenkomstig artikel 65, lid 1, punt a), AVG een bindend besluit vast te stellen “doelgebonden” en strekt deze ertoe “de correcte en consistente toepassing van de AVG te waarborgen”, met name wat betreft “de vraag of er sprake is van een inbreuk op deze verordening” – een aspect dat wordt benadrukt in artikel 65, lid 1, punt a), [AVG], artikel 70, lid 1, punt a), AVG en overweging 136 AVG; opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, blz. 6, punt 8, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, blz. 6, punt 8.

25 Volgens de VRT geldt dat, hoewel “de betrokken aangelegenheid inderdaad “artikel 80, lid 1, [AVG] juncto artikel 77 AVG” vermeldt”, het bezwaar van de Oostenrijkse TA geen betrekking heeft op het feit dat een van de voorwaarden van artikel 77 AVG of artikel 80, lid 1, AVG zou zijn geschonden en dat, in elk geval, “zelfs indien artikel 77 [AVG] en/of artikel 80, lid 1, AVG niet zouden zijn nageleefd, dit niet aan VRT kan worden toegerekend”, aangezien deze artikelen geen verplichtingen opleggen aan een verwerkingsverantwoordelijke; opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, punt 12, blz. 7, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, punt 12, blz. 7.

26 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, punt 9, blz. 7, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, punt 9, blz. 7.

27 Artikel 4, punt 24, AVG.

28 Artikel 4, punt 24, AVG verduidelijkt dat een “relevant en gemotiveerd bezwaar” “een bezwaar tegen een ontwerpbesluit [is] over het bestaan van een inbreuk op [de AVG] of over de vraag of de voorgenomen maatregel met betrekking tot de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker strookt met [de AVG]” (cursivering toegevoegd). Zie ook de EDPB-richtsnoeren betreffende artikel 65, lid 1, punt a), AVG V2.0, punt 92, de EDPB-richtsnoeren betreffende artikel 65, lid 1, punt a), AVG V1.0, punt 92, en EDPB-richtsnoeren 9/2020 inzake het begrip “relevant en gemotiveerd bezwaar”, versie 2.0 (na openbare

- 29 De Oostenrijkse TA uit “bezorgdheid over de juridische beoordeling en procedurele aspecten”²⁹ en maakt bezwaar tegen “de afwijzing van de onderhavige klacht op grond dat de zaak een kennelijk misbruik van recht bij het indienen van de klacht inhoudt”³⁰. Indien dit bezwaar relevant en gemotiveerd wordt geacht in de zin van artikel 4, punt 24, AVG, hetgeen hieronder wordt onderzocht, is het vervolgens de wettelijke taak van het EDPB om het te beoordelen en een bindend besluit vast te stellen waarmee het geschil tussen de toezichthoudende autoriteiten wordt beslecht.
- 30 Meer in het algemeen heeft de bevoegdheid van het EDPB, zoals NOYB opmerkt, betrekking op de consistente toepassing van de AVG als geheel, en niet uitsluitend op de bepalingen ervan die verplichtingen opleggen aan verwerkingsverantwoordelijken en verwerkers³¹.
- 31 Ten tweede betoogt de VRT dat “het EDPB niet kan bepalen onder welke omstandigheden een klager (of diens vertegenwoordiger) misbruik maakt van zijn rechten uit hoofde van artikel 77 [AVG] [in combinatie met] artikel 80, lid 1, AVG, omdat misbruik van rechten geen AVG-gerelateerde aangelegenheid is”, maar “een algemeen Uniebeginsel, zoals bevestigd door vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de EU”³².
- 32 De Belgische TA geeft aan dat “de zaak [van de verwijzing] betrekking heeft op de uitlegging van een algemeen beginsel van het Unierecht met betrekking tot bepalingen inzake het klachtmechanisme van de AVG, met name artikel 77 [AVG] [in combinatie met] artikel 80, lid 1, AVG”³³. De Belgische TA betwist echter niet dat het EDPB bevoegd is om de zaak te behandelen.
- 33 De bevoegdheid van het EDPB om elk geschil te behandelen dat voortvloeit uit een relevant en gemotiveerd bezwaar tegen een ontwerpbesluit dat betrekking heeft op de overeenstemming van de voorgenen maatregel met de AVG, omvat noodzakelijkerwijs ook geschillen over de vraag of de relevante bepalingen van de AVG correct zijn toegepast. Het geschil in deze zaak heeft juist betrekking op de vraag of artikel 57, lid 4, AVG, artikel 77 AVG en artikel 80 AVG correct zijn toegepast. Waar nodig moet bij deze beoordeling ook rekening worden gehouden met de algemene beginselen van het Unierecht, zoals het beginsel dat misbruik van recht verbiedt.

raadpleging), vastgesteld op 9 maart 2021 (hierna de “**EDPB-richtsnoeren inzake het begrip “relevant en gemotiveerd bezwaar”**” genoemd), punt 32. In eerdere bindende besluiten van het EDPB op grond van artikel 65, lid 1, punt a), heeft het EDPB de gegrondheid beoordeeld van bezwaren die niet alleen betrekking hadden op de vraag of de verwerkingsverantwoordelijke of verwerker de AVG had geschonden, maar ook op de voorgenen reikwijdte van het onderzoek of de corrigerende maatregelen – zie Bindend Besluit 1/2020 van het EDPB, vastgesteld op 9 november 2020, afdeling 8.4.2; Bindend Besluit 1/2021 van het EDPB, vastgesteld op 28 juli 2021, afdelingen 8.4.2 en 9; Bindend Besluit 1/2022 van het EDPB, vastgesteld op 15 juni 2022, afdeling 5.4.2; Bindend Besluit 2/2022 van het EDPB, vastgesteld op 28 juli 2022, afdeling 7.4.2; Bindend Besluit 3/2022 van het EDPB, vastgesteld op 5 december 2022, afdelingen 5.4.2, 8.4.2 en 9; Bindend Besluit 4/2022 van het EDPB, vastgesteld op 5 december 2022, afdelingen 5.4.2, 8.4.2 en 9; Bindend Besluit 5/2022 van het EDPB, vastgesteld op 5 december 2022, afdelingen 6.1.4, 8.4.2 en 9; Bindend Besluit 1/2023 van het EDPB, vastgesteld op 13 april 2023, afdelingen 4.4.2 en 5.4.2; Bindend Besluit 2/2023 van het EDPB, vastgesteld op 2 augustus 2023, afdeling 6.4.2. Met betrekking tot Bindend Besluit 3/2022, Bindend Besluit 4/2022 en Bindend Besluit 5/2022 en de geldigheid van de instructie van het EDPB aan de leidende toezichthoudende autoriteit om verder onderzoek te verrichten, zie het arrest van het Gerecht van 29 januari 2025 in de gevoegde zaken *Data Protection Commission/Europes Comité voor gegevensbescherming*, T-70/23, T-84/23 en T-111/23, PB C 127.

29 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 1.

30 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling I, blz. 2.

31 NOYB’s opmerkingen krachtens artikel 65 van 12 januari 2026, punt 104 (“Het volgen van het argument [van de VRT] dat het vermeende “misbruik van het recht” om een klacht in te dienen buiten de bevoegdheid van het EDPB zou vallen, zou leiden tot een theoretische situatie waarin het EDPB niet bevoegd zou zijn om de ontvankelijkheid van klachten te beoordelen, maar alleen vragen van materieel recht. Dit zou ertoe leiden dat de bevoegdheid van het EDPB wordt beperkt tot [bijvoorbeeld] de artikelen 1 tot en met 50 [AVG], zonder de artikelen 51 tot en met 77 of artikel 80 AVG, zodat het niet langer in staat zou zijn “de correcte en consistente toepassing van de AVG” te waarborgen.”).

32 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, punt 13, blz. 7, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, punt 13, blz. 7.

33 Verwijzing van de Belgische TA naar het EDPB, blz. 8.

- 34 Volgens het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna “**HvJ-EU**” genoemd) weerspiegelt artikel 57, lid 4, AVG het algemene beginsel van het Unierecht dat het Unierecht niet kan worden ingeroepen voor abusieve of frauduleuze doeleinden, en vormt het daarvan een uitdrukking³⁴. Dit verband tussen artikel 57, lid 4, AVG en het algemene beginsel van het Unierecht dat misbruik van recht verbiedt, werd ook benadrukt in het bezwaar van de Oostenrijkse TA³⁵. Daarom heeft het voorwerp van het bezwaar van de Oostenrijkse TA ook betrekking op de toepassing van artikel 57, lid 4, AVG en van het algemene beginsel van het Unierecht dat misbruik van recht verbiedt in het kader van het indienen van klachten uit hoofde van de AVG, waarvoor het EDPB bevoegd is een bindend besluit vast te stellen.
- 35 Daarnaast herinnert het EDPB eraan dat het Gerecht heeft benadrukt dat een relevant en gemotiveerd bezwaar betrekking heeft op aspecten waarvan de analyse binnen de werkingssfeer valt van de twee taken van toezichthoudende autoriteiten, namelijk het toezicht op en de handhaving van de toepassing van de AVG en het behandelen van klachten voor zover passend overeenkomstig artikel 57, lid 1, punt a), AVG en artikel 57, lid 1, punt f), AVG³⁶. Ook het geschil in de onderhavige zaak heeft betrekking op de uitoefening van deze twee taken door toezichthoudende autoriteiten.
- 36 Gelet op het bovenstaande is het EDPB van oordeel dat het onderwerp van de onderhavige geschillenbeslechtsprocedure binnen de bevoegdheid van het EDPB valt zoals omschreven in artikel 65, lid 1, punt a), AVG en artikel 70, lid 1, punt a), AVG. Indien het EDPB het bezwaar van de Oostenrijkse TA als “relevant en gemotiveerd” beschouwt, zal het derhalve overgaan tot een beoordeling van de gegrondheid ervan.

3.4 Structuur van het bindend besluit

- 37 Met betrekking tot het door de Oostenrijkse TA gemaakte bezwaar beslist het EDPB over de ontvankelijkheid ervan door eerst te beoordelen of het kan worden beschouwd als een “relevant en gemotiveerd bezwaar” in de zin van artikel 4, punt 24, AVG, zoals verduidelijkt in de richtsnoeren inzake het begrip relevant en gemotiveerd bezwaar³⁷.
- 38 Als het EDPB oordeelt dat een bezwaar niet voldoet aan de vereisten van artikel 4, punt 24, van de AVG, neemt het geen standpunt in ten aanzien van de gegrondheid van de inhoudelijke kwesties die door dat bezwaar in deze specifieke zaak aan de orde worden gesteld. Het EDPB zal de gegrondheid van de inhoudelijke kwesties die in het bezwaar van de Oostenrijkse TA worden opgeworpen analyseren indien het van oordeel is dat het bezwaar relevant en gemotiveerd is³⁸.

34 Arrest van het Hof van Justitie van 9 januari 2025 in de zaak *Österreichische Datenschutzbehörde/F R*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, punt 49, en arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2026 in de zaak *Brillen Rottler GmbH & Co. KG/TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216, punt 30.

35 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 4, onder verwijzing naar het arrest van het Hof van Justitie van 9 januari 2025 in de zaak *Österreichische Datenschutzbehörde/F R*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, punten 49 e.v.

36 Arrest van het Gerecht van 29 januari 2025 in de gevoegde zaken *Data Protection Commission/Europese Comité voor gegevensbescherming*, T-70/23, T-84/23 en T-111/23, PB C 127, punt 50.

37 EDPB-richtsnoeren inzake het begrip “relevant en gemotiveerd bezwaar”.

38 “Het EDPB beoordeelt met betrekking tot elk ingediend bezwaar of het bezwaar voldoet aan de vereisten van artikel 4, punt 24, van de AVG en gaat, indien dat het geval is, in het bindend besluit in op de gegrondheid van het bezwaar.” Zie de EDPB-richtsnoeren inzake artikel 65, lid 1, punt a), van de AVG V2.0, punt 63, en de EDPB-richtsnoeren inzake artikel 65, lid 1, punt a), van de AVG V1.0, punt 63.

4 Over de voorgenomen afwijzing van de klacht in het ontwerpbesluit

4.1 Analyse door de leidende toezichthoudende autoriteit in het ontwerpbesluit

- 39 In haar ontwerpbesluit begint de Belgische TA met een verwijzing naar eerdere onderzoeken die zijn uitgevoerd door de inspectiedienst van de Belgische TA en naar openbare verklaringen van NOYB op haar website³⁹. De Belgische TA verwijst tevens naar een eerdere uitspraak van het Belgische Marktenhof in de zaak *Mediahuis*⁴⁰, waarop het ontwerpbesluit grotendeels is gebaseerd⁴¹. Meer bepaald dient de klacht volgens het ontwerpbesluit te worden afgewezen wegens een kennelijk misbruik van het recht om een klacht in te dienen op grond van artikel 77 AVG, gelezen in samenhang met artikel 80, lid 1, AVG⁴².
- 40 De Belgische TA is van oordeel dat de essentiële aspecten van de klacht door NOYB en niet door de betrokkene zijn vastgesteld, aangezien de betrokkene volgens de Belgische TA instructies heeft gekregen over hoe de klacht moest worden ingediend⁴³. Volgens de Belgische TA streeft de klacht beleidsdoelstellingen van NOYB na die verband houden met andere belangen dan die van een individuele betrokkene (bijvoorbeeld strategische doelstellingen van het bestuur of de wensen van donateurs) en die feitelijk voorrang kunnen krijgen boven de verleende machtiging in deze context⁴⁴.
- 41 De Belgische TA verwijst naar de rechtspraak van het HvJ-EU inzake misbruik van recht en is van oordeel dat in de onderhavige zaak daarvan sprake is, aangezien **zowel het objectieve als het subjectieve element van misbruik**, zoals vereist door de rechtspraak van het HvJ-EU, aanwezig zijn⁴⁵.
- 42 De Belgische TA is van oordeel dat er talrijke elementen zijn die het **objectieve element van misbruik**⁴⁶ aantonen, namelijk “een geheel van objectieve omstandigheden waaruit blijkt dat, ondanks formele naleving van de door de [Europese] Unieregels opgelegde voorwaarden, het met die regels nagestreefde doel niet is bereikt”⁴⁷, te weten:
- er is gebruikgemaakt van een gestandaardiseerde aanpak voor het in bulk indienen van klachten en van een geautomatiseerd proces voor het genereren van klachten; verschillende klachten zijn op dezelfde wijze opgesteld en ondertekend⁴⁸;
 - de betrokkene behoort niet tot het gemiddelde doelpubliek van een Belgische Nederlandstalige website en het initiatief voor het indienen van de klachten ligt onmiskenbaar bij NOYB⁴⁹;

39 Ontwerpbesluit, afdeling II.1, blz. 4-6.

40 Arrest van het Hof van Beroep te Brussel (afdeling Marktenhof) van 19 maart 2025 (Mediahuis), nr. 2024/AR/1690.

41 Ontwerpbesluit, afdeling II.2, blz. 6-7.

42 Ontwerpbesluit, “Bezwaren”, blz. 1.

43 Ontwerpbesluit, afdeling III, punt 21 – volgens de Belgische TA omvatten deze essentiële aspecten niet alleen de aangevoerde klachten, maar ook de identiteit van de geïndiceerde verwerkingsverantwoordelijken; de Belgische TA merkt op dat NOYB uitdrukkelijk heeft verwezen naar een “doellijst”.

44 Ontwerpbesluit, afdeling III, punt 23.

45 Ontwerpbesluit, afdeling III.1, punten 24-43.

46 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.2, punten 29-38.

47 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.1, punt 26.

48 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.2, punt 29, onder a).

49 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.2, punt 29, onder b) en c).

- er bestond een werkrelatie tussen de betrokkene en NOYB op het moment dat de klacht werd ingediend⁵⁰ en de betrokkene heeft NOYB gemachtigd nadat de details van het project waren uiteengezet en de verwerkingsverantwoordelijken door NOYB waren geïdentificeerd⁵¹;
- dit door een vereniging geleide project wijkt af van de “letter en geest” van wat een machtigingsverhouding krachtens artikel 80, lid 1, AVG, gelezen in het licht van overweging 142 AVG⁵², zou moeten inhouden, aangezien de machtiging eenrichtingsverkeer zou moeten zijn: van de betrokkene naar de vertegenwoordiger, en niet omgekeerd⁵³; de klachten worden gecreëerd binnen een fictieve structuur die door de wetgever niet werd vooropgesteld onder artikel 80, lid 1, AVG⁵⁴;
- het beoogde doel van het recht om een klacht in te dienen door een organisatie te machtigen, zoals vastgesteld in artikel 77 en artikel 80, lid 1, AVG, wordt in deze zaak niet geëerbiedigd en er is sprake van een duidelijke en bewuste omzeiling door NOYB van de doelstellingen van deze wettelijke bepalingen⁵⁵;
- bij het bepalen van het doel van de wetgever in artikel 80, lid 1, AVG is het bestaan van artikel 80, lid 2, AVG van belang – de Europese wetgever heeft niet beoogd dat verenigingen op basis van hun eigen prioriteiten en strategieën een machtiging krachtens artikel 80, lid 1, AVG zouden kunnen trachten te verkrijgen, aangezien dergelijke “door verenigingen gedreven” initiatieven juist de bedoeling zijn van artikel 80, lid 2, AVG⁵⁶. Artikel 80, lid 2, AVG stelt nationale wetgevers in staat de betrokken organisaties de mogelijkheid te bieden om op overkoepelende wijze klachten in te dienen wanneer zij van mening zijn dat de rechten van een betrokkene uit hoofde van de AVG als gevolg van de verwerking zijn geschonden⁵⁷. Noch de Oostenrijkse, noch de Belgische wetgever heeft van deze mogelijkheid gebruikgemaakt⁵⁸.

43 De Belgische TA is van oordeel dat ook het **subjectieve element van misbruik** aanwezig is, namelijk de bedoeling om een door de Unieregels toegekend voordeel te verkrijgen door de voorwaarden waaronder het recht op dat voordeel ontstaat kunstmatig te creëren⁵⁹. Volgens de Belgische TA is het misbruik van recht gebaseerd op omzeiling omdat⁶⁰:

- NOYB beoogt procesbevoegdheid te verkrijgen voor de Belgische TA voor haar project inzake “cookiebannerklachten”⁶¹; procesbevoegdheid kan naar Belgisch of Oostenrijks recht (waar artikel 80, lid 2, AVG niet is omgezet) niet bestaan zonder de betrokkene als individu⁶²;
- NOYB aan stagiairs of personeelsleden vraagt of zij betrokkene willen worden in modelzaken om kunstmatig onder artikel 80, lid 1, AVG te vallen – de aansporing om

50 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.2, punt 29, onder d).

51 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.2, punt 29, onder e).

52 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.2, punt 29, onder d), en punt 30.

53 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.2, punt 30.

54 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.2, punt 31.

55 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.2, punt 38.

56 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.2, punt 32.

57 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.2, punt 34.

58 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.2, punt 35.

59 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.2, punt 26.

60 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.1, punt 27.

61 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.3, punt 39.

62 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.3, punt 39.

een juridische toegang tot de Belgische TA te creëren vormt het subjectieve element van het misbruik van recht door NOYB⁶³;

- het voordeel is gericht op het nastreven van de algemene (beleids)doelstellingen van NOYB, hetgeen duidelijk blijkt uit de verklaringen op de website van NOYB, waarin wordt verklaard dat “NOYB tot doel heeft een einde te maken aan ‘cookiebannerterreur’” door klachten in te dienen⁶⁴.

- 44 Gelet op het bovenstaande en onder verwijzing naar de rechtspraak van het HvJ-EU⁶⁵ is de Belgische TA van oordeel dat zij NOYB het gebruik van het recht om een klacht in te dienen krachtens artikel 77 AVG, gelezen in samenhang met artikel 80, lid 1, AVG, moet weigeren⁶⁶.

4.2 Samenvatting van het door de betrokken toezichthoudende autoriteit ingediende bezwaar

- 45 De Oostenrijkse TA maakt overeenkomstig artikel 4, punt 24, AVG en artikel 60, lid 4, AVG bezwaar tegen de afwijzing van de klacht op grond dat de zaak een kennelijk misbruik van recht inhoudt. De Oostenrijkse TA verzoekt de Belgische TA een besluit ten gronde vast te stellen en de klacht te behandelen overeenkomstig artikel 57, lid 1, punt f), AVG⁶⁷.
- 46 De Oostenrijkse TA benadrukt dat de klacht deel uitmaakt van de zogenoemde “Cookie Banner Complaints” die NOYB bij verschillende toezichthoudende autoriteiten heeft ingediend en dat geen enkele andere toezichthoudende autoriteit deze klachten als “kennelijk misbruik van recht” heeft beschouwd⁶⁸. De Oostenrijkse TA is derhalve van oordeel dat de Belgische TA de klacht ten gronde moet onderzoeken en deze niet mag afwijzen op grond van kennelijk misbruik van recht⁶⁹.
- 47 Ter onderbouwing van haar standpunt verwijst de Oostenrijkse TA naar Europese en nationale rechtspraak over de vraag of sprake is geweest van misbruik van het recht om een klacht in te dienen krachtens artikel 77 AVG⁷⁰. Ten eerste beroept de Oostenrijkse TA zich op een eerdere uitspraak van het Oostenrijkse Bundesverwaltungsgericht: dit gerecht oordeelde in een vergelijkbare zaak dat er geen twijfel bestond over het bestaan van een geldige volmacht [met verwijzing naar de machtiging van NOYB], merkte op dat de niet-omzetting van artikel 80, lid 2, AVG in Oostenrijks recht niet kon betekenen dat werknemers of leden van een vereniging zoals NOYB uitgesloten zouden zijn van het indienen van individuele klachten inzake gegevensbescherming bij vermeende inbreuken die voortvloeien uit hun persoonlijke activiteiten, en benadrukte dat de AVG geen rekening houdt met het motief van de betrokkene in verband met een activiteit die uiteindelijk relevant is uit het oogpunt van het gegevensbeschermingsrecht⁷¹.

63 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.3, punt 40.

64 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.3, punt 40.

65 De Belgische TA verwijst naar het arrest van het Hof van Justitie van 21 december 2023 in de gevoegde zaken *VK e.a./BMW Bank GmbH e.a.*, C-38/21, C-47/21 en C-232/21, ECLI:EU:C:2023:1014, punt 283.

66 Ontwerpbesluit, afdeling III.1.4, punt 41.

67 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 6 (tevens verwijzend naar overweging 141 AVG en het arrest van het Hof van Justitie van 9 januari 2025 in de zaak *Österreichische Datenschutzbehörde/F R*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, punt 25).

68 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 2.

69 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 6.

70 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 4-5.

71 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 4, onder verwijzing naar het Oostenrijkse Bundesverwaltungsgericht (BVWG), 18 augustus 2020, W137 2264614-1. In dit verband neemt het EDPB kennis van de opmerking van de VRT dat de verwijzing naar laatstgenoemd besluit onjuist lijkt te zijn, aangezien zij betrekking heeft op een zaak van 30 juni 2023 en dus niet van 2025 of 2020 (opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, punten 29 en 30). Ter vermijding van

- 48 De Oostenrijkse TA verwijst tevens naar rechtspraak van het HvJ-EU waarin wordt gesteld dat “er in het Unierecht een algemeen rechtsbeginsel bestaat dat het Unierecht niet kan worden ingeroepen voor abusieve of frauduleuze doeleinden” en dat “intentie tot misbruik kan worden vastgesteld indien een persoon klachten heeft ingediend in omstandigheden waarin dit objectief niet noodzakelijk was om zijn of haar rechten uit hoofde van die verordening te beschermen”⁷².
- 49 De Oostenrijkse TA herinnert tevens aan een andere nationale uitspraak waarin het Oostenrijkse Verwaltungsgerichtshof “heeft geoordeeld dat intentie tot misbruik bestaat indien de doorslaggevende redenen voor het indienen door de klager van een groot aantal klachten inzake gegevensbescherming niet gelegen zijn in het nastreven van de rechten die hem of haar door de AVG zijn toegekend, en indien de klager dit grote aantal klachten niet zonder die externe motieven zou hebben ingediend”⁷³. In dit verband herinnert de Oostenrijkse TA ook aan een geval waarin de Oostenrijkse TA zelf het bestaan van een intentie tot misbruik heeft bevestigd⁷⁴.
- 50 De Oostenrijkse TA is van oordeel dat “[in] de onderhavige zaak [...] geen doeleinden worden nagestreefd die geen verband houden met gegevensbescherming door het recht om een klacht in te dienen krachtens artikel 77 AVG uit te oefenen” en dat, integendeel, “organisaties zoals NOYB juist bedoeld zijn om te worden opgericht met het doel op te treden op het gebied van de bescherming van de rechten en vrijheden van betrokkenen met betrekking tot de bescherming van hun persoonsgegevens”⁷⁵.
- 51 Volgens de Oostenrijkse TA heeft NOYB, wat betreft lidstaten waar artikel 80, lid 2, AVG niet in nationaal recht is omgezet, “nauwelijks een andere mogelijkheid dan bepaalde inbreuken vooraf systematisch te onderzoeken en vervolgens klachten in te dienen”⁷⁶. De Oostenrijkse TA voert aan dat “[d]it ook voortvloeit uit het feit dat tijdens een klachtprocedure bepaald bewijs door de klager moet worden verstrekt” en dat “[i]n het kader van een websitebezoek dergelijk bewijs alleen kan worden ingediend indien screenshots en logbestanden worden aangemaakt op het moment zelf waarop de website wordt bezocht”⁷⁷.
- 52 Volgens de Oostenrijkse TA leidt het bestaan van artikel 80, lid 2, AVG “niet tot de conclusie dat vertegenwoordiging krachtens artikel 80, lid 1, AVG niet systematisch kan plaatsvinden en niet kan worden georganiseerd volgens specifieke thematische gebieden”, zoals de “Cookie Banner Complaints”⁷⁸.
- 53 De Oostenrijkse TA benadrukt voorts haar standpunt dat, ongeacht de vertegenwoordiging door NOYB, de betrokkene nadelig wordt getroffen, aangezien de cookiebanner op de website van de verwerkingsverantwoordelijke niet in overeenstemming was met de AVG⁷⁹. Volgens de Oostenrijkse TA kan het gedrag van de betrokkene een reden zijn waarom er geen recht op schadevergoeding krachtens artikel 82 AVG ontstaat wegens de bewuste toegang tot de website, maar blijft de objectieve inbreuk op de AVG bestaan omdat “niet is voldaan aan de

twijfel baseert het EDPB zich in zijn redenering in afdeling 4.4.2 van dit bindend besluit hieronder op de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie en niet op nationale rechtspraak.

72 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 4, onder verwijzing naar het arrest van het Hof van Justitie in de zaak *Österreichische Datenschutzbehörde/F R*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, punten 49 e.v.

73 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 5, onder verwijzing naar het Oostenrijkse Verwaltungsgerichtshof (VwGH), 29 januari 2025, Ra 2023/04/0002-1.

74 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 5, onder verwijzing naar de Oostenrijkse TA, 21 februari 2023, 2023-0.137.735.

75 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 5.

76 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 5.

77 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 5.

78 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 5.

79 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 5.

voorwaarden voor geldige toestemming krachtens het gegevensbeschermingsrecht en, bijgevolg, aan de rechtmatigheid van de verwerking”⁸⁰.

- 54 Bovendien stelt de Oostenrijkse TA dat de consistente toepassing van de AVG in gevaar komt indien bepaalde toezichthoudende autoriteiten zoals, ten minste in deze zaak, de Belgische TA, een klacht afwijzen op grond van kennelijk misbruik van recht, terwijl andere soortgelijke of zelfs identieke klachten ten gronde onderzoeken⁸¹.

4.3 Standpunt van de leidende toezichthoudende autoriteit over het bezwaar

- 55 De Belgische TA is van oordeel dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA tegen de afwijzing van de klacht op grond dat de zaak een kennelijk misbruik van recht inhoudt, een relevant en gemotiveerd bezwaar vormt overeenkomstig artikel 4, punt 24, AVG⁸². De Belgische TA verklaart echter dat zij niet voornemens is het bezwaar van de Oostenrijkse TA te volgen wegens de uiteenlopende nationale rechtspraak in België en Oostenrijk met betrekking tot deze aangelegenheid⁸³.

4.4 Analyse van het EDPB

4.4.1 Beoordeling van de vraag of het bezwaar relevant en gemotiveerd is

- 56 Het door de Oostenrijkse TA gemaakte bezwaar betreft in wezen de vraag of het ontwerpbesluit terecht voorziet in de afwijzing van de klacht.
- 57 Het EDPB neemt kennis van het standpunt van de VRT dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA niet voldoet aan de drempel van artikel 4, punt 24, AVG⁸⁴ en van het standpunt van NOYB dat het daarentegen wel “relevant en gemotiveerd”⁸⁵ is.
- 58 Volgens de VRT is het bezwaar van de Oostenrijkse TA niet relevant omdat het uitsluitend abstracte en algemene opmerkingen bevat die niet specifiek verband houden met de feiten en de juridische analyse van het ontwerpbesluit⁸⁶. De VRT merkt op dat het bezwaar zich uitsluitend richt tegen de uitkomst van het ontwerpbesluit (namelijk de afwijzing van de klacht), terwijl de Oostenrijkse TA niet uitlegt waarom de redenering van de leidende toezichthoudende autoriteit in het ontwerpbesluit onjuist zou zijn of waarom zij de daarin beschreven feitelijke omstandigheden anders had moeten beoordelen⁸⁷. Volgens de VRT wordt bovendien niet duidelijk aangetoond welke vermeende juridische of feitelijke fouten het ontwerpbesluit zou bevatten⁸⁸. Wat het onderwerp van het bezwaar van de Oostenrijkse TA

80 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 5-6.

81 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 3.

82 Verwijzing van de Belgische TA naar het EDPB, blz. 8.

83 Verwijzing van de Belgische TA naar het EDPB, blz. 8.

84 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, punten 15-16, blz. 8, opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, punten 15-16, blz. 8, en opmerkingen van de VRT aan het EDPB van 26 maart 2026, afdeling 2, blz. 4.

85 NOYB's opmerkingen krachtens artikel 65 van 12 januari 2026, punt 14, blz. 4.

86 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, punt 18, blz. 9, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, punt 18, blz. 9.

87 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, punt 18, blz. 9, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, punt 18, blz. 9.

88 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, punt 18, blz. 9, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, punt 18, blz. 9.

betreft, voert de VRT aan dat geen van de voorbeelden die worden genoemd in de EDPB-richtsnoeren betreffende artikel 65, lid 1, punt a), AVG aan de orde is in deze zaak⁸⁹.

- 59 Voorts voert de VRT aan dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA niet gemotiveerd is, onder meer omdat de Oostenrijkse TA haar bezwaar tracht te onderbouwen met elementen die niet coherent of niet relevant zijn⁹⁰.
- 60 De VRT voert tevens aan dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA niet duidelijk aantoont wat de omvang is van de risico's die door het ontwerpbesluit worden veroorzaakt, aangezien het bezwaar geen duidelijke uiteenzetting bevat van deze risico's en hun omvang⁹¹. Voorts stelt de VRT dat het risico dat de betrokkene nadelig zou worden getroffen door vermeend onrechtmatige cookiebanners op de website van de VRT niet substantieel noch aannemelijk is⁹², en dat het feit dat de leidende toezichthoudende autoriteit de klacht niet ten gronde heeft onderzocht op geen enkele wijze leidt tot een aanzienlijk risico voor de rechten en vrijheden van betrokkenen⁹³.
- 61 Volgens NOYB is het bezwaar van de Oostenrijkse TA relevant. NOYB is van oordeel dat de inhoud van het ontwerpbesluit correct wordt weergegeven in het bezwaar van de Oostenrijkse TA⁹⁴ en dat daarin duidelijk wordt uiteengezet hoe het volgen van dit bezwaar zou leiden tot een andere conclusie, namelijk dat de Belgische TA de klacht niet mag afwijzen wegens kennelijk misbruik van recht, maar in plaats daarvan een besluit ten gronde moet nemen. Voorts is NOYB van oordeel dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA betrekking heeft op de specifieke juridische kwestie van misbruik van recht in de door NOYB namens de betrokkene ingediende klacht⁹⁵. Wat het onderwerp van het bezwaar betreft, is NOYB van oordeel dat de Oostenrijkse TA het niet eens was met de voorgenomen maatregel van de Belgische TA ten

89 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, punt 21, blz. 9, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, punt 21, blz. 9. De VRT is in dit verband van oordeel dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA geen betrekking heeft op het bestaan van een bepaalde inbreuk op de AVG, noch op het bestaan van aanvullende of alternatieve inbreuken op de AVG, aangezien geen enkele inbreuk door de VRT is vastgesteld. Daarnaast merkt de VRT op dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA geen betrekking heeft op lacunes in het ontwerpbesluit die een nader onderzoek zouden rechtvaardigen en evenmin aangeeft dat het ontwerpbesluit onvoldoende feitelijke informatie of motivering zou bevatten. Tot slot betoogt de VRT dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA het ontwerpbesluit niet betwist op grond van een ontoereikend feitenonderzoek door de leidende toezichthoudende autoriteit, noch verband houdt met de specifieke maatregel die in het ontwerpbesluit wordt overwogen, aangezien aan de VRT geen sanctie (in de zin van artikel 58, lid 2, AVG) is opgelegd.

90 Volgens de VRT sluit het feit dat misbruik van recht niet werd behandeld in het verslag van de Cookie Banner Taskforce van het EDPB geenszins uit dat door NOYB namens een klager ingediende klachten misbruik van recht kunnen vormen; evenmin kan uit het verslag van de Cookie Banner Taskforce worden afgeleid dat een betrokkene zijn of haar klachtrecht mag uitoefenen en/of zich door een organisatie mag laten vertegenwoordigen in strijd met het verbod op misbruik van recht; bovendien is de VRT van oordeel dat de in het bezwaar van de Oostenrijkse TA genoemde Oostenrijkse beslissingen het standpunt van de Oostenrijkse TA niet kunnen ondersteunen omdat zij niet relevant zijn voor de onderhavige zaak en bepaalde verwijzingen naar rechtspraak onjuist zijn. De VRT is voorts van oordeel dat de betrokken aangelegenheid geen verband houdt met artikel 80, lid 2, AVG en dat de argumenten met betrekking tot deze bepaling derhalve niet relevant zijn; zie de opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, blz. 10-12, punten 26-31, en de opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, blz. 10-12, punten 26-31.

91 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, punt 25, blz. 10, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, punt 25, blz. 10.

Bovendien worden volgens de VRT de precieze gevolgen voor de rechten en vrijheden van betrokkenen en/of het vrije verkeer van gegevens in het bezwaar niet op duidelijke, nauwkeurige en gedetailleerde wijze uiteengezet. Hetzelfde geldt voor het verband tussen de beoogde gevolgen van het ontwerpbesluit en de betekenis van de verwachte risico's, die volgens de VRT niet zijn vastgesteld of aangetoond.

92 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, punt 32, blz. 12, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, punt 32, blz. 12. Volgens de VRT behandelt het ontwerpbesluit de klacht niet ten gronde en is derhalve (nog) niet onderzocht of de betrokken cookiebanner van de VRT daadwerkelijk in strijd is met de AVG.

93 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, punt 33, blz. 12, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, punt 33, blz. 12.

94 NOYB's opmerkingen aan het EDPB van 26 maart 2026, punt 24, blz. 6.

95 NOYB's opmerkingen aan het EDPB van 26 maart 2026, punt 34, blz. 7.

aanzien van de VRT (namelijk de afwijzing van de klachten) en stelt voor dat in plaats daarvan een besluit ten gronde wordt genomen⁹⁶.

- 62 Bovendien is NOYB van oordeel dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA gemotiveerd is, aangezien daarin uitvoerige juridische argumenten worden aangevoerd voor een wijziging van het ontwerpbesluit⁹⁷.
- 63 NOYB voert tevens aan dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA de door het ontwerpbesluit veroorzaakte risico's voldoende aantoont, aangezien het ontwerpbesluit, zoals uiteengezet in het bezwaar van de Oostenrijkse TA, leidt tot een gefragmenteerde interpretatie van de ontvankelijkheid van vergelijkbare cookieklachten binnen de Unie⁹⁸. Volgens NOYB zou dit afbreuk doen aan het doel van een consistente toepassing van de AVG in de Europese Unie, waardoor betrokkenen verschillende rechten zouden krijgen afhankelijk van de toezichthoudende autoriteit waarbij zij hun klachten indienen, en aldus het vrije verkeer van gegevens zou worden beïnvloed.
- 64 Om te analyseren of het bezwaar van de Oostenrijkse TA "relevant" is overeenkomstig artikel 4, punt 24, AVG, merkt het EDPB, in tegenstelling tot het standpunt van VRT, op dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA rechtstreeks verband houdt met het ontwerpbesluit en talrijke verwijzingen bevat naar de feitelijke en juridische inhoud ervan⁹⁹. Indien het bezwaar van de Oostenrijkse TA zou worden gevolgd, zou dit een wijziging meebrengen die tot een andere conclusie¹⁰⁰ leidt, aangezien het in aanmerking nemen ervan zou betekenen dat de zaak ten gronde wordt beoordeeld en de klacht niet wordt afgewezen. De Oostenrijkse TA wijst er ook op dat, indien de Oostenrijkse TA de klacht afwijst naar aanleiding van een definitief besluit van de Belgische TA, het zeer waarschijnlijk is dat de Oostenrijkse rechterlijke instanties dit besluit zullen vernietigen¹⁰¹.
- 65 Het EDPB is voorts van oordeel dat het bezwaar betrekking heeft op de vraag of de voorgenomen maatregel ten aanzien van de verwerkingsverantwoordelijke of verwerker strookt met de AVG overeenkomstig artikel 4, punt 24, AVG. Het EDPB herinnert eraan dat "het besluit om een klacht geheel of gedeeltelijk niet-ontvankelijk te verklaren of af te wijzen ook een voorgenomen maatregel vormt die het voorwerp kan uitmaken van een relevant en gemotiveerd bezwaar"¹⁰². Het bezwaar van de Oostenrijkse TA steunt immers op de inhoud van het ontwerpbesluit om aan te tonen of de voorgenomen maatregel in overeenstemming is met de AVG, en meer bepaald op de specifieke juridische vraag van de afwijzing van de klacht op grond van "kennelijk misbruik van recht"¹⁰³. De Oostenrijkse TA verzoekt in haar bezwaar dat de Belgische TA "een besluit ten gronde vaststelt" en "de klacht en de ingediende opmerkingen in passende mate behandelt, overeenkomstig artikel 57, lid 1, punt f), [AVG] en overweging 141 AVG"¹⁰⁴.
- 66 Bijgevolg stelt het EDPB vast dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA **relevant** is.
- 67 In de volgende punten zal het EDPB beoordelen of het bezwaar van de Oostenrijkse TA voldoet aan de drempel om als "gemotiveerd" te worden beschouwd overeenkomstig artikel 4,

96 NOYB's opmerkingen aan het EDPB van 26 maart 2026, punt 26, blz. 6.

97 NOYB's opmerkingen aan het EDPB van 26 maart 2026, punt 51, blz. 9.

98 NOYB's opmerkingen aan het EDPB van 26 maart 2026, punt 60, blz. 10.

99 EDPB-richtsnoeren inzake het begrip "relevant en gemotiveerd bezwaar", punten 12 en 14.

100 EDPB-richtsnoeren inzake het begrip "relevant en gemotiveerd bezwaar", punt 13.

101 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 5.

102 EDPB-richtsnoeren betreffende artikel 65, lid 1, punt a), AVG V2.0, punt 92, en EDPB-richtsnoeren betreffende artikel 65, lid 1, punt a), AVG V1.0, punt 92. Dit werd ook aangevoerd in NOYB's opmerkingen aan het EDPB van 26 maart 2026, punt 26, blz. 6.

103 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 2.

104 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 6.

punt 24, AVG. Wat betreft de vraag of een bezwaar al dan niet “gemotiveerd” is, herinnert het EDPB eraan dat het bezwaar verduidelijkingen en argumenten moet bevatten (d.w.z. de juridische/feitelijke fouten in het ontwerpbesluit van de leidende toezichthoudende autoriteit) waarom een wijziging van het besluit wordt voorgesteld¹⁰⁵.

- 68 Het EDPB is van oordeel dat de Oostenrijkse TA in haar bezwaar verschillende juridische en feitelijke argumenten aanvoert om aan te tonen waarom het ontwerpbesluit van de Belgische TA moet worden gewijzigd¹⁰⁶.
- 69 Ten eerste geeft de Oostenrijkse TA aan dat het ontwerpbesluit ten onrechte concludeert dat aan de voorwaarden voor misbruik van het recht om een klacht in te dienen is voldaan¹⁰⁷. Ter versterking van haar argumentatie verwijst de Oostenrijkse TA naar rechtspraak van het HvJ-EU inzake misbruik van recht¹⁰⁸ en naar Oostenrijkse nationale rechtspraak over de vraag of in vergelijkbare zaken sprake was van misbruik van het recht om een klacht in te dienen¹⁰⁹. Bovendien heeft de Oostenrijkse TA herinnerd aan verschillende zaken waarin zij het bestaan van intentioneel misbruik heeft vastgesteld en de klacht overeenkomstig artikel 57, lid 4, AVG heeft afgewezen, waarbij zij benadrukt dat in de onderhavige zaak daarentegen “*geen [...] doeleinden worden nagestreefd die geen verband houden met gegevensbescherming door het recht om een klacht in te dienen krachtens artikel 77 AVG uit te oefenen*”¹¹⁰.
- 70 Ten tweede herinnert de Oostenrijkse TA eraan dat alle andere relevante toezichthoudende autoriteiten in vergelijkbare zaken ten gronde hebben beslist en dat geen van hen een van de klachten die in het kader van de Cookie Banner Taskforce van het EDPB zijn besproken, als misbruik van recht heeft beschouwd¹¹¹. In dit verband benadrukt de Oostenrijkse TA dat toezichthoudende autoriteiten en het EDPB moeten bijdragen aan de consistente toepassing van de AVG, in het licht van artikel 57, lid 1, punt a), en artikel 70, lid 1, AVG, en dat deze consistentie in gevaar zou komen indien bepaalde toezichthoudende autoriteiten een klacht zouden afwijzen op grond van kennelijk misbruik van recht, terwijl andere soortgelijke of identieke klachten ten gronde onderzoeken¹¹².
- 71 Tot slot is de Oostenrijkse TA in haar bezwaar ook van oordeel dat het doel van artikel 80 AVG in het ontwerpbesluit onjuist is uitgelegd, waarbij zij eraan herinnert dat “*zoals blijkt uit artikel 80, lid 1, AVG, organisaties zoals NOYB juist bedoeld zijn om te worden opgericht met het doel op te treden op het gebied van de bescherming van de rechten en vrijheden van betrokkenen met betrekking tot de bescherming van hun persoonsgegevens. Wanneer een lidstaat – zoals in het geval van Oostenrijk – geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid van artikel 80, lid 2, AVG, heeft NOYB nauwelijks een andere mogelijkheid dan bepaalde inbreuken vooraf systematisch te onderzoeken en vervolgens klachten in te dienen.*”¹¹³
- 72 Ten slotte geeft de Oostenrijkse TA duidelijk aan hoe de door haar gevraagde wijziging tot een andere conclusie zou leiden, namelijk dat de Oostenrijkse TA de Belgische TA verzoekt

105 EDPB-richtsnoeren inzake het begrip “relevant en gemotiveerd bezwaar”, punt 16.

106 EDPB-richtsnoeren inzake het begrip “relevant en gemotiveerd bezwaar”, punt 33. Dit werd ook aangevoerd in NOYB’s opmerkingen aan het EDPB van 26 maart 2026, punt 44, blz. 8.

107 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 3.

108 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 4, onder verwijzing naar het arrest van het Hof van Justitie van 9 januari 2025 in de zaak *Österreichische Datenschutzbehörde/F R*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, punten 49 e.v.

109 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 3-4 (waarin wordt gepreciseerd dat de Oostenrijkse rechter heeft geoordeeld dat in deze zaken geen sprake was van misbruik van recht en waarin een uittreksel van de rechterlijke uitspraak wordt verstrekt).

110 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 5.

111 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 2-3.

112 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 3.

113 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 5.

een besluit ten gronde vast te stellen en de klacht niet op formele gronden af te wijzen, met name op grond van “kennelijk misbruik van recht”¹¹⁴.

- 73 Bijgevolg stelt het EDPB vast dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA **gemotiveerd** is.
- 74 Om te voldoen aan de in artikel 4, punt 24, AVG vastgestelde drempel moet een bezwaar ook “duidelijk aantonen wat de omvang is van de risico’s die het ontwerpbesluit inhoudt voor de grondrechten en fundamentele vrijheden van betrokkenen en, in voorkomend geval, voor het vrije verkeer van persoonsgegevens binnen de Unie”¹¹⁵.
- 75 Het EDPB stelt vast dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA voldoende aantoont wat de omvang is van de risico’s die het ontwerpbesluit inhoudt voor de grondrechten en fundamentele vrijheden van betrokkenen. In het bijzonder merkt het bezwaar van de Oostenrijkse TA op dat de “betrokkene nadelig wordt getroffen”¹¹⁶ door de vermeende inbreuk van de verwerkingsverantwoordelijke en zet het vervolgens de schade uiteen die volgens de Oostenrijkse TA zou ontstaan indien het ontwerpbesluit zou worden aanvaard. Voorts merkt het bezwaar van de Oostenrijkse TA uitdrukkelijk op dat organisaties zoals NOYB overeenkomstig artikel 80, lid 1, AVG specifiek zijn opgericht om “op te treden op het gebied van de bescherming van de rechten en vrijheden van betrokkenen met betrekking tot de bescherming van hun persoonsgegevens” en maakt het duidelijk dat het ontwerpbesluit hun vermogen om dit te doen in landen zoals Oostenrijk bedreigt, met risico’s voor de rechten en vrijheden van betrokkenen¹¹⁷.
- 76 Ten slotte heeft de Oostenrijkse TA duidelijk en uitdrukkelijk het bestaan aangetoond van nationale rechtspraak die volgens het bezwaar van de Oostenrijkse TA stelt dat de klacht ontvankelijk moet worden geacht¹¹⁸. Het EDPB is van oordeel dat uit het bezwaar van de Oostenrijkse TA duidelijk blijkt dat de onjuiste afwijzing van een klacht op procedurele gronden een aanzienlijk risico zou inhouden voor de grondrechten en fundamentele vrijheden van betrokkenen wier rechten het voorwerp van die klacht vormen. Er bestaat derhalve een specifieke en onderbouwde reden om vast te stellen dat het bezwaar de risico’s voor betrokkenen duidelijk aantoont en daarom binnen de werkingssfeer van artikel 4, punt 24, AVG valt.
- 77 Daarnaast toont het bezwaar van de Oostenrijkse TA ook duidelijk de omvang aan van de risico’s die het ontwerpbesluit inhoudt voor het vrije verkeer van persoonsgegevens binnen de Unie. Dit risico kan ontstaan “wanneer toezichthoudende autoriteiten ongerechtvaardigd verschillende besluiten nemen in identieke of vergelijkbare situaties”¹¹⁹. Zoals vermeld, benadrukt het bezwaar van de Oostenrijkse TA dat geen enkele toezichthoudende autoriteit een van de klachten die in het kader van de Cookie Banner Taskforce van het EDPB zijn besproken, als misbruik van recht¹²⁰ heeft beschouwd, en dat de consistentie daardoor in gevaar zou komen¹²¹.

114 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 6.

115 Artikel 4, lid 24, AVG.

116 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 5.

117 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 5.

118 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, afdeling III, blz. 4-5.

119 EDPB-richtsnoeren inzake het begrip “relevant en gemotiveerd bezwaar”, punt 48.

120 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 2-3.

121 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 3. In dit verband neemt het EDPB tevens kennis van het argument van NOYB dat het ontwerpbesluit afbreuk zou doen aan de consistentie van de toepassing van de AVG. NOYB’s opmerkingen aan het EDPB van 26 maart 2026, blz. 10, punt 60. Volgens NOYB zou dit afbreuk doen aan het doel van een consistente toepassing van de AVG in de hele EU, waardoor betrokkenen verschillende rechten zouden krijgen afhankelijk van de toezichthoudende autoriteit waarbij zij hun klachten indienen, en aldus het vrije verkeer van gegevens zou worden beïnvloed.

- 78 Gelet op het bovenstaande is het EDPB van oordeel dat het standpunt van de Oostenrijkse TA betreffende het belang van het risico duidelijk is en vanzelf blijkt uit het bezwaar van de Oostenrijkse TA.
- 79 Concluderend stelt het EDPB vast dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA **relevant en gemotiveerd** is overeenkomstig artikel 4, punt 24, AVG.

4.4.2 Beoordeling ten gronde

- 80 Overeenkomstig artikel 65, lid 1, punt a), AVG neemt het EDPB een bindend besluit over alle aangelegenheden die het voorwerp uitmaken van het relevante en gemotiveerde bezwaar. Het EDPB is van oordeel dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA, dat relevant en gemotiveerd is bevonden, een beoordeling vereist van de vraag of het ontwerpbesluit moet worden gewijzigd wat betreft de voorgenomen afwijzing van de klacht.
- 81 Meer bepaald moet het EDPB beoordelen of, op basis van de in de onderhavige zaak beschikbare informatie, de afwijzing kan worden gerechtvaardigd wegens misbruik door de klager van het recht om een klacht in te dienen krachtens artikel 77 AVG en van de mogelijkheid om zich te laten vertegenwoordigen door een organisatie op grond van artikel 80, lid 1, AVG, hetgeen zou neerkomen op een schending van het algemene Unierechtelijke beginsel dat misbruik van recht verbiedt.
- 82 Het EDPB acht het passend zijn analyse aan te vangen met een herinnering aan de rechtspraak van het HvJ-EU inzake misbruik van recht.
- 83 Het verbod op misbruik van recht is een sinds lang bestaand beginsel van het Unierecht, dat geleidelijk door het Hof van Justitie is ontwikkeld¹²² en dat nationale autoriteiten en rechterlijke instanties verplicht te weigeren rechten toe te kennen die voortvloeien uit bepalingen van het Unierecht wanneer deze bepalingen worden ingeroepen voor frauduleuze of abusieve doeleinden¹²³.
- 84 Meer bepaald heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie, zoals door de Belgische TA in het ontwerpbesluit wordt opgemerkt¹²⁴, verduidelijkt: “Uit dit beginsel volgt dan ook dat een lidstaat de toepassing van de Unierechtelijke bepalingen moet weigeren – zelfs bij gebreke

122 Zie bijvoorbeeld het arrest van het Hof van Justitie van 14 december 2000 in de zaak *Emsland-Stärke*, C-110/99, EU:C:2000:695; het arrest van het Hof van Justitie van 12 maart 2014 in de zaak *O. en B.*, C-456/12, EU:C:2014:135; het arrest van het Hof van Justitie van 22 november 2017 in de zaak *Cussens e.a.*, C-251/16, PB C 22; het arrest van het Hof van Justitie van 26 februari 2019 in de zaak *T Danmark en Y Denmark*, C-116/16 en C-117/16, EU:C:2019:135; het arrest van het Hof van Justitie van 9 september 2021 in de zaak *Volkswagen Bank e.a.*, C-33/20, C-155/20 en C-187/20, PB C 462; het arrest van het Hof van Justitie van 21 december 2023 in de gevoegde zaken *VK e.a./BMW Bank GmbH e.a.*, C-38/21, C-47/21 en C-232/21, ECLI:EU:C:2023:1014; en het arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2026 in de zaak *Brillen Rottler GmbH & Co. KG/TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216. Opgemerkt zij dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in bepaalde arresten spreekt van “misbruik”, in andere van “misbruikpraktijk”, “misbruik van recht” of “rechtsmisbruik”, afhankelijk van de context, maar dat de kern van het begrip en de beoordeling dezelfde blijven.

123 Arrest van het Hof van Justitie van 26 februari 2019 in de zaak *T Danmark en Y Denmark*, C-116/16 en C-117/16, EU:C:2019:135, punt 83, waarnaar ook de Belgische TA verwijst in punt 41 van het ontwerpbesluit. Zo heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie erkend dat, rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, misbruik kan worden vastgesteld wanneer goederen louter formeel vanuit het grondgebied van de Gemeenschap worden verzonden met als enig doel exportrestituties te verkrijgen en de exporteur uit de Gemeenschap de bedoeling heeft voordeel te halen uit de toepassing van de communautaire regels door de voorwaarden voor het verkrijgen daarvan kunstmatig te creëren (arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 14 december 2000 in de zaak *Emsland-Stärke*, C-110/99, EU:C:2000:695, punten 30 en 55); wanneer er feiten waren waaruit bleek dat marktdeelnemers louter formele of kunstmatige transacties zonder economische en commerciële rechtvaardiging hebben verricht, met als wezenlijk doel ongerechtigd voordeel te halen uit de vrijstelling van bronbelasting waarin artikel 5 van Richtlijn 90/435 voorziet (arrest van het Hof van Justitie van 26 februari 2019 in de zaak *T Danmark en Y Denmark*, C-116/16 en C-117/16, EU:C:2019:135, punt 108); en wanneer de betrokkene een verzoek om inzage krachtens artikel 15 AVG heeft ingediend met het doel de voorwaarden voor het verkrijgen van schadevergoeding van de verwerkingsverantwoordelijke krachtens artikel 82 AVG kunstmatig te creëren (arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2026 in de zaak *Brillen Rottler GmbH & Co. KG/TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216, punt 41).

124 Ontwerpbesluit, punt 41.

van bepalingen van nationaal recht die in een dergelijke weigering voorzien – **indien zij door een persoon niet worden ingeroepen ter verwezenlijking van de doelstellingen van deze bepalingen**, maar **om een Unierechtelijk voordeel te verkrijgen** terwijl slechts formeel voldaan is aan de Unierechtelijke voorwaarden om op dit voordeel aanspraak te kunnen maken”¹²⁵.

- 85 Het EDPB merkt op dat de Oostenrijkse TA in haar bezwaar stelt dat “[v]olgens het Hof van Justitie van de Europese Unie [...] de “misbruikclausule” van artikel 57, lid 4, AVG de vaste rechtspraak van het Hof [weerspiegelt], volgens welke er in het Unierecht een algemeen rechtsbeginsel bestaat dat het Unierecht niet mag worden ingeroepen voor abusieve of frauduleuze doeleinden ”¹²⁶. Het HvJ-EU heeft inderdaad benadrukt dat wanneer een toezichthoudende autoriteit gebruik wenst te maken van de mogelijkheid van artikel 57, lid 4, AVG en een klacht als “buitensporig” kwalificeert, zij het bestaan van opzettelijk misbruik bij de verzoeker moet aantonen¹²⁷.
- 86 Het EDPB benadrukt dat de beoordeling van misbruik een alomvattende benadering vereist, in overeenstemming met de door het HvJ-EU ontwikkelde toets voor het vaststellen van vermeend misbruik, **die zowel een objectief als een subjectief element vereist**. In dit verband herinnert het EDPB aan de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie volgens welke *“het bewijs van een misbruikpraktijk ten eerste een geheel van objectieve omstandigheden vereist waaruit blijkt dat, ondanks formele naleving van de door de Unieregels gestelde voorwaarden, het doel van die regels niet is bereikt, en ten tweede een subjectief element bestaande in de bedoeling een voordeel uit de Unieregels te verkrijgen door de voor het verkrijgen daarvan vereiste voorwaarden kunstmatig te creëren”*¹²⁸. Dit wordt ook erkend door de Belgische TA in het Ontwerpbesluit¹²⁹.
- 87 Voorts benadrukt het EDPB dat het Hof in het arrest *Brillen Rottler*¹³⁰, voortbouwend op zijn eerdere rechtspraak¹³¹, de te volgen redenering heeft verduidelijkt voor de beoordeling van misbruik, specifiek in de context van het recht van inzage krachtens artikel 15 AVG. Wat betreft het objectieve element van misbruik, dat vereist dat wordt nagegaan of het doel van de betrokken rechtsbepalingen is bereikt, heeft het Hof samengevat uiteengezet dat artikel 15 AVG tot doel heeft een betrokkene het recht te verlenen inzage te krijgen in de persoonsgegevens die over hem of haar zijn verzameld en dit recht gemakkelijk en met redelijke tussenpozen uit te oefenen¹³². Op basis daarvan heeft het Hof geoordeeld dat “formeel gezien verzoeken om inzage die door betrokkenen worden ingediend een uitoefening

125 Arrest van het Hof van Justitie van 21 december 2023 in de gevoegde zaken *VK e.a./BMW Bank GmbH e.a.*, C-38/21, C-47/21 en C-232/21, ECLI:EU:C:2023:1014, punt 283.

126 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 4, onder verwijzing naar het arrest van het Hof van Justitie van 9 januari 2025 in de zaak *Österreichische Datenschutzbehörde/F R*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, punten 49 e.v.; zie ook punt 34 van dit bindend besluit.

127 Arrest van het Hof van Justitie van 9 januari 2025 in de zaak *Österreichische Datenschutzbehörde tegen F R*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, punten 50 en 59.

128 Zie bijvoorbeeld het arrest van het Hof van Justitie van 14 december 2000 in de zaak *Emsland-Stärke GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, C-110/99, ECLI:EU:C:2000:695, punten 52-53; het arrest van het Hof van Justitie van 26 februari 2019 in de zaak *T Danmark en Y Denmark*, C-116/16 en C-117/16, EU:C:2019:135, punt 97; het arrest van het Hof van Justitie van 9 september 2021 in de zaak *Volkswagen Bank e.a.*, C-33/20, C-155/20 en C-187/20, ECLI:EU:C:2021:736, punt 122; en het arrest van het Hof van Justitie van 21 december 2023 in de gevoegde zaken *VK e.a./BMW Bank GmbH e.a.*, C-38/21, C-47/21 en C-232/21, ECLI:EU:C:2023:1014, punt 285.

129 Ontwerpbesluit, punt 26.

130 Arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2026 in de zaak *Brillen Rottler GmbH & Co. KG/TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216.

131 Zie voetnoot 130 van dit bindend besluit.

132 Arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2026 in zaak *Brillen Rottler GmbH & Co. KG/TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216, punt 38.

van dit recht kunnen vormen ter verwezenlijking van het doel van die regels”¹³³ en heeft het bijgevolg geoordeeld dat het objectieve element van misbruik niet aanwezig leek te zijn. Het Hof vervolgde echter zijn redenering door te stellen dat “de formele naleving van de voorwaarden voor de toepassing van artikel 15 AVG op zichzelf niet volstaat om het bestaan van misbruik van recht uit te sluiten”¹³⁴.

- 88 Het Hof is vervolgens overgegaan tot de beoordeling van het subjectieve element van het misbruik. In overeenstemming met zijn eerdere rechtspraak¹³⁵ heeft het Hof in het arrest *Brillen Rottler*¹³⁶ herhaald dat de verwerkingsverantwoordelijke, om een verzoek om inzage als “buitensporig” in de zin van artikel 12, lid 5, AVG te kunnen aanmerken, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval moet aantonen dat er sprake was van opzettelijk misbruik door de betrokkene¹³⁷.
- 89 Tegen deze juridische achtergrond dient het EDPB de omstandigheden van de onderhavige zaak te beoordelen. Het EDPB is van oordeel dat het HvJ-EU duidelijke richtsnoeren heeft verstrekt met betrekking tot de redenering die moet worden gevolgd bij de beoordeling van het bestaan van vermeend misbruik van recht in de zin van het algemene Unierechtelijke beginsel dat dergelijk misbruik verbiedt.
- 90 In dit verband merkt het EDPB op dat de redenering van de Belgische TA in het ontwerpbesluit wordt ondersteund door de **verwerkingsverantwoordelijke**, die stelt dat er daadwerkelijk sprake was van misbruik van recht¹³⁸. Volgens de VRT handelt de klacht niet om een betrokkene die zijn eigen belangen nastreeft als gebruiker van de website van de VRT, die van mening is dat zijn persoonsgegevens onrechtmatig zijn verwerkt en die zich daarom tot NOYB zou hebben gewend om zich door deze organisatie te laten vertegenwoordigen¹³⁹. De VRT stelt tevens dat de in de klacht vermelde bevindingen met betrekking tot de cookiebanner van de VRT werden verricht namens en op instructie van NOYB en derhalve rechtstreeks aan NOYB kunnen worden toegerekend¹⁴⁰.
- 91 Volgens de VRT heeft de betrokkene aan NOYB een zeer algemeen en ruim mandaat verleend om hem te vertegenwoordigen bij het indienen van klachten bij toezichthoudende autoriteiten betreffende “onrechtmatige verwerkingsactiviteiten als gevolg van een onrechtmatige toestemmingsbanner”, zonder enige verwijzing naar de website van de VRT¹⁴¹.
- 92 De VRT wijst er tevens op dat de betrokkene [REDACTED] talige persoon is die [REDACTED] woont, de Nederlandstalige website vanuit Oostenrijk raadpleegde tijdens een

133 Arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2026 in zaak *Brillen Rottler GmbH & Co. KG/TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216, punt 38.

134 Arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2026 in zaak *Brillen Rottler GmbH & Co. KG/TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216, punt 39.

135 Arrest van het Hof van Justitie van 9 januari 2025 in de zaak *Österreichische Datenschutzbehörde/F R*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, punten 49, 50 en 56.

136 Arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2026 in de zaak *Brillen Rottler GmbH & Co. KG/TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216.

137 Arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2026 in zaak *Brillen Rottler GmbH & Co. KG/TC*, C-526/24, ECLI:EU:C:2026:216, punt 40.

138 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, blz. 4, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, blz. 4.

139 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, blz. 4, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, blz. 4.

140 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, blz. 4, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, blz. 4.

141 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, blz. 5, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, blz. 5.

stage namens NOYB, en acht het zeer twijfelachtig dat deze persoon daadwerkelijk belang zou hebben gehad bij het raadplegen van de website¹⁴².

- 93 Het EDPB neemt tevens kennis van de opmerkingen van de **klager**, die het bezwaar van de Oostenrijkse TA ondersteunt en benadrukt dat de klacht bij een toezichthoudende autoriteit is ingediend om een schending van de AVG aan de orde te stellen, hetgeen precies het hoofddoel van artikel 77 AVG is. Dit betekent dat het objectieve element van misbruik van recht in relatie tot artikel 77 AVG niet aanwezig is, aangezien artikel 77 AVG wordt gebruikt voor precies het doel waarvoor het is opgesteld¹⁴³.
- 94 NOYB voert aan dat er geen sprake is van opzettelijk misbruik, maar uitsluitend van de bedoeling een schending van de AVG onder de aandacht van de toezichthoudende autoriteit te brengen¹⁴⁴, en stelt dat er in het geval van de klager geen “ander doel bestaat dat geen verband houdt met de bescherming van die [AVG-]rechten”¹⁴⁵.
- 95 NOYB betoogt dat noch de betrokkene noch NOYB een voordeel uit de Unieregels verkrijgt (zoals een belastingvermindering, subsidie, clementie of de mogelijkheid een product terug te sturen) door een klacht over een schending in te dienen¹⁴⁶. Volgens NOYB kan het nastreven van algemene beleidsdoelstellingen redelijkerwijs niet als een voordeel worden beschouwd, aangezien het veeleer een poging is om een schending van het fundamentele recht van de betrokkene op gegevensbescherming te beëindigen, en een voor de klager gunstige beslissing eerder het verwachte resultaat is van een correcte handhaving van de AVG. Naar hun mening kan naleving van de wet in een rechtsstaat niet als een voordeel worden beschouwd¹⁴⁷.
- 96 Vervolgens betoogt NOYB in wezen dat van de betrokkene niet mag worden verlangd dat hij rechtvaardigt waarom hij de publiek toegankelijke website van de verwerkingsverantwoordelijke heeft bezocht, aangezien dit zou leiden tot een omkering van de bewijslast waarbij de betrokkene slechts rechten zou hebben indien hij de website om een “juiste” reden had bezocht¹⁴⁸. NOYB wijst er tevens op dat er geen algemeen Europees rechtsbeginsel bestaat volgens hetwelk “test- of modelzaken” onrechtmatig zijn, en is van oordeel dat geen van de constitutieve voorwaarden van misbruik van recht vervuld is¹⁴⁹.
- 97 Voorafgaand merkt het EDPB op dat het algemene Unierechtelijke beginsel dat misbruik van recht verbiedt, indien het te ruim wordt toegepast, de uitoefening van door het Unierecht verleende rechten onnodig kan beperken, waaronder het in artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie verankerde grondrecht op gegevensbescherming, dat onder meer concreet tot uitdrukking komt in het recht om een klacht in te dienen krachtens de artikelen 77 en 80 AVG. Zich bewust van de noodzaak het beginsel van het verbod van misbruik af te wegen tegen andere algemene beginselen van het Unierecht, zoals het rechtszekerheidsbeginsel en de bescherming van het gewettigd vertrouwen¹⁵⁰, is het EDPB van oordeel dat dit beginsel strikt moet worden uitgelegd en moet voldoen aan de drempel die

142 Opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 1 december 2025, blz. 6, en opmerkingen van de VRT krachtens artikel 65 van 19 januari 2026, blz. 6.

143 Opmerkingen van NOYB krachtens artikel 65 van 12 januari 2026, punt 163.

144 Opmerkingen van NOYB krachtens artikel 65 van 12 januari 2026, punt 166.

145 Opmerkingen van NOYB krachtens artikel 65 van 12 januari 2026, punt 167.

146 Opmerkingen van NOYB krachtens artikel 65 van 12 januari 2026, punt 168.

147 Opmerkingen van NOYB krachtens artikel 65 van 12 januari 2026, punt 168.

148 Opmerkingen van NOYB krachtens artikel 65 van 12 januari 2026, punt 170.

149 Opmerkingen van NOYB krachtens artikel 65 van 12 januari 2026, blz. 31, punt 172.

150 Conclusie van advocaat-generaal Poiares Maduro van 7 april 2005 in zaak C-255/02 Halifax, punt 84.

in de rechtspraak van het HvJ-EU is vastgesteld, met inbegrip van de vereisten inzake bewijslast en bewijsvoering.

- 98 Rekening houdend met de hierboven uiteengezette rechtspraak van het HvJ-EU acht het EDPB het passend om, ter beoordeling van het bestaan van het vermeende misbruik van recht, zowel het objectieve als het subjectieve element van dat misbruik te onderzoeken.
- 99 Wat in de eerste plaats het **objectieve element** van het vermeende misbruik betreft, merkt het EDPB op dat de relevante Unierechtelijke bepalingen voor de beoordeling van het vermeende misbruik artikel 77 AVG en artikel 80, lid 1, AVG zijn. Dit wordt ook uitdrukkelijk vermeld door de Belgische TA in het ontwerpbesluit¹⁵¹ en erkend in het bezwaar van de Oostenrijkse TA¹⁵². Het hoofddoel van deze bepalingen is ten eerste een betrokkene in staat te stellen een klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit wanneer hij van mening is dat de verwerking van zijn persoonsgegevens inbreuk maakt op de AVG, en ten tweede een betrokkene toe te staan een vertegenwoordiger die voldoet aan de voorwaarden van artikel 80, lid 1, AVG te machtigen om de klacht namens hem in te dienen wanneer hij van mening is dat zijn rechten uit hoofde van de AVG zijn geschonden.
- 100 Het EDPB neemt tevens kennis van het standpunt van de Belgische TA dat er voldoende elementen zijn om te concluderen dat het objectieve element van het vermeende misbruik aanwezig is wegens de “kunstmatige constructie van de klacht” en het feit dat het initiatief voor het indienen van de klacht bij NOYB lag¹⁵³. Het EDPB is van oordeel dat uit de door NOYB publiekelijk gedeelde informatie en uit haar schriftelijke opmerkingen¹⁵⁴ inderdaad duidelijk blijkt dat er sprake was van een georganiseerd proces voor het opstellen en indienen van klachten als onderdeel van een project waarin NOYB een leidende rol speelde en dat bestond uit het selecteren van verwerkingsverantwoordelijken op basis van vooraf bepaalde criteria en het gebruik van geautomatiseerde middelen¹⁵⁵.
- 101 Aangezien de betrokkene in de onderhavige zaak echter met succes een organisatie krachtens artikel 80, lid 1, AVG heeft gemachtigd om namens hem een klacht in te dienen krachtens artikel 77 AVG¹⁵⁶, is het EDPB van oordeel dat het objectieve element van het misbruik ontbreekt, aangezien niet alleen de door de Unieregels gestelde voorwaarden formeel zijn nageleefd, maar ook het door die regels nagestreefde doel lijkt te zijn bereikt.
- 102 In de tweede plaats onderzoekt het EDPB het subjectieve element van het vermeende misbruik, namelijk de opzet om een ander voordeel te verkrijgen dan de verwezenlijking van het doel van de betrokken rechtsbepalingen.
- 103 Om het subjectieve element van het vermeende misbruik te beoordelen, moet het EDPB nagaan of de klager, door de klacht in te dienen krachtens artikel 77 AVG, gelezen in samenhang met artikel 80, lid 1, AVG, zich op deze bepalingen heeft beroepen niet met het

151 Ontwerpbesluit, punten 27, 30, 38 en 41; zie ook ontwerpbesluit, voetnoot 21.

152 Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 3.

153 Ontwerpbesluit, punt 29.

154 NOYB's opmerkingen krachtens artikel 65 van 12 januari 2026, punten 46 en 47, waarin NOYB uitlegt dat zij klachten heeft ingediend via vrijwilligers die met haar samenwerken om ervoor te zorgen dat “procedures stabiel zijn, professioneel worden gevoerd en [...] gewoon het daglicht zien”, en dat deze zaken voortkwamen uit “walk-in”-klachten of publieke verontwaardiging.

155 Ontwerpbesluit, blz. 5; zie ook NOYB's opmerkingen krachtens artikel 65 van 12 januari 2026, punt 73, waarin NOYB uitlegt dat de betrokkene [REDACTED] alige, waarschijnlijk de lijst van “meest bezochte” [REDACTED] Belgische websites heeft bekeken, en NOYB's opmerkingen krachtens artikel 65 van 12 januari 2026, punten 97 en 197, waarin NOYB het gebruik van NOYB's software door de betrokkene toelicht, waarmee websites vooraf werden gescand en bewijs van het bezoek werd verzameld, maar waarbij de betrokkene degene was die alle cruciale handelingen verrichtte.

156 Het EDPB benadrukt dat in de onderhavige zaak de geldigheid van het mandaat op zich niet werd betwist. Het EDPB herinnert tevens aan de noodzaak voor toezichthoudende autoriteiten om de geldigheid van het mandaat te beoordelen in het licht van artikel 80, lid 1, AVG en het relevante nationale recht.

oog op het bereiken van hun doelstellingen, maar met het doel daaruit een ongerechtvaardigd voordeel te verkrijgen.

- 104 Het EDPB merkt op dat de Belgische TA in het ontwerpbesluit een duidelijk onderscheid maakt tussen de doelstellingen die door de betrokkene worden nagestreefd en de doelstellingen die door zijn vertegenwoordiger (NOYB) worden nagestreefd, en van oordeel is dat NOYB de “actor” van het vermeende misbruik is¹⁵⁷. Het EDPB merkt tevens op dat de VRT het standpunt van de Belgische TA deelt¹⁵⁸.
- 105 Aangezien artikel 77 AVG en artikel 80, lid 1, AVG beide zijn geformuleerd als verwijzingen naar een recht van *de betrokkene*, is het EDPB echter van oordeel dat de door de betrokkene nagestreefde doelstellingen niet mogen worden onderscheiden van die van NOYB, aangezien NOYB namens de betrokkene optreedt. In dit verband houdt het EDPB er ook rekening mee dat de betrokkene op 7 januari 2026 uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij “persoonlijk van mening is dat [zijn] rechten inzake gegevensbescherming zijn geschonden” en “herstel zoekt voor de schending van deze rechten”, en dat het “bezoek aan de pagina en de klacht [...] op [zijn] beslissing waren gebaseerd”¹⁵⁹.
- 106 Bovendien herinnert het EDPB eraan dat, in overeenstemming met de rechtspraak van het HvJ-EU, een toezichthoudende autoriteit, om het voordeel van een door het Unierecht verleend recht wegens vermeend misbruik van recht te kunnen weigeren, het bestaan van dergelijk misbruik voldoende moet kunnen aantonen, aangezien zij de bewijslast draagt¹⁶⁰.
- 107 Het EDPB neemt kennis van het standpunt van de Belgische TA dat de beleidsdoelstellingen van NOYB verband houden met andere belangen dan die van de individuele betrokkene, zoals strategische doelstellingen van het bestuur of de wensen van donoren¹⁶¹, maar vindt geen concreet bewijs ter ondersteuning van dit standpunt. Het EDPB neemt kennis van het standpunt van NOYB hierover, waarin wordt aangevoerd dat “het [NOYB-]bestuur niet betrokken is bij de dagelijkse procesvoering”, dat “bijna alle zaken doorgaans uitsluitend door het juridische team van [NOYB] worden behandeld”¹⁶² en dat “een persoonlijk belang bij het bevorderen van de zaak van [NOYB] een voorwaarde is om vrijwilliger bij [NOYB] te zijn”¹⁶³.
- 108 Op basis van de informatie waarover het EDPB beschikt, met inbegrip van de opmerkingen van de klager, lijkt het belang bij het indienen van de klacht erin te bestaan de vermeende inbreuk door de verwerkingsverantwoordelijke onder de aandacht van de bevoegde toezichthoudende autoriteit te brengen, deze van voldoende bewijs daarvan te voorzien en een einde te maken aan deze vermeende inbreuk. In dit verband acht het EDPB het bijzonder relevant dat – zoals de Oostenrijkse TA heeft benadrukt – tijdens een klachtprocedure bepaald bewijs door de klager moet worden verstrekt en dat dergelijk bewijs in het kader van een websitebezoek alleen kan worden ingediend indien screenshots en logbestanden worden aangemaakt op het moment zelf waarop de website wordt bezocht¹⁶⁴. Het EDPB is van oordeel dat sommige klagers er belang bij kunnen hebben technische bijstand te vragen om dergelijk bewijs te leveren¹⁶⁵.

¹⁵⁷ Ontwerpbesluit, punten 39-40.

¹⁵⁸ Zie punt 91 van dit bindend besluit.

¹⁶⁰ Zie bijvoorbeeld het arrest van het Hof van Justitie van 9 januari 2025 in de zaak *Österreichische Datenschutzbehörde/F R*, C-416/23, ECLI:EU:C:2025:3, punt 50; zie naar analogie ook artikel 57, lid 4, AVG.

¹⁶¹ Ontwerpbesluit, punt 22.

¹⁶² Opmerkingen van NOYB krachtens artikel 65 van 12 januari 2026, punt 68.

¹⁶³ Opmerkingen van NOYB krachtens artikel 65 van 12 januari 2026, punt 77.

¹⁶⁴ Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 5.

¹⁶⁵ Dit werd ook aangevoerd in NOYB's opmerkingen aan het EDPB van 26 maart 2026, blz. 2, punt 5.

- 109 Het EDPB sluit zich aan bij het standpunt van de Oostenrijkse TA dat uit artikel 80, lid 1, AVG blijkt dat organisaties zoals NOYB juist zijn opgericht om bij te dragen aan de doeltreffende bescherming van persoonsgegevens van natuurlijke personen¹⁶⁶.
- 110 Op basis van de documenten waarover het EDPB beschikt, zijn er onvoldoende elementen om te concluderen dat NOYB haar eigen belangen heeft nagestreefd en niet die van de betrokkene, of dat de betrokkene is “geïnstrueerd” over hoe te handelen zonder deel uit te maken van het initiatief achter de klacht.
- 111 De mogelijkheid om een klacht in te dienen met professionele bijstand en vertegenwoordiging door NOYB strookt met het beoogde doel van artikel 77 AVG en artikel 80, lid 1, AVG, en niets toont aan dat de klager daardoor een ongerechtvaardigd voordeel kan verkrijgen dat verder gaat dan de verwezenlijking van dat doel. Meer bepaald tonen noch de Belgische TA noch de verwerkingsverantwoordelijke aan dat schadevergoeding krachtens artikel 82 AVG of enig ander financieel voordeel is nagestreefd.
- 112 Om al deze redenen en op basis van de beschikbare informatie¹⁶⁷ is het EDPB van oordeel dat de klager in deze zaak geen misbruik heeft gemaakt van zijn recht om een klacht in te dienen krachtens artikel 77 AVG en van zijn recht op vertegenwoordiging krachtens artikel 80, lid 1, AVG.
- 113 Daarom besluit het EDPB dat de Belgische TA de klacht niet mag afwijzen op grond van misbruik van recht, en draagt het de Belgische TA op de klacht ten gronde te beoordelen met het oog op de indiening, overeenkomstig artikel 60, lid 3, AVG, van een nieuw ontwerpbesluit aan de betrokken toezichthoudende autoriteiten.
- 114 Bijgevolg draagt het EDPB de Belgische TA op de verwerkingsverantwoordelijke binnen één maand na de kennisgeving van dit bindend besluit¹⁶⁸ te informeren over de uitkomst van deze geschillenbeslechtsingsprocedure en over de voorgenomen vervolgstappen¹⁶⁹. Dezelfde mededeling moet door de Oostenrijkse TA aan de klager worden toegezonden¹⁷⁰.

5 Bindend besluit

- 115 In het licht van het voorgaande en in overeenstemming met de taak van het EDPB uit hoofde van artikel 70, lid 1, punt t), van de AVG om bindende besluiten vast te stellen overeenkomstig artikel 65 van de AVG, stelt het EDPB in overeenstemming met artikel 65, lid 1, punt a), van de AVG het volgende bindend besluit vast.
- 116 Het EDPB richt dit bindend besluit in deze zaak tot de leidende toezichthoudende autoriteit (de Belgische TA) en tot alle betrokken toezichthoudende autoriteiten, overeenkomstig artikel 65, lid 2, AVG.

¹⁶⁶ Bezwaar van de Oostenrijkse TA, blz. 5.

¹⁶⁷ Die geen bewijs omvat dat een andere conclusie zou rechtvaardigen.

¹⁶⁸ Zie ook het arrest van het Gerecht van 29 januari 2025 in de gevoegde zaken *Data Protection Commission/Europees Comité voor gegevensbescherming*, T-70/23, T-84/23 en T-111/23, PB C 127, punten 36 en 45. Het EDPB is van oordeel dat in de onderhavige zaak een gedeeltelijk besluit, dat beperkt zou blijven tot de conclusie dat de klacht niet wordt afgewezen op grond van misbruik van recht, niet strikt noodzakelijk zou zijn, onverminderd het nationale recht en de nationale praktijk.

¹⁶⁹ Artikel 65, lid 6, AVG.

¹⁷⁰ Artikel 77, lid 2, AVG.

Inzake het bezwaar van de Oostenrijkse TA betreffende de vraag of de klacht moet worden afgewezen op grond van misbruik van artikel 77 en artikel 80, lid 1, AVG

- 117 Het EDPB besluit dat het bezwaar van de Oostenrijkse TA voldoet aan de vereisten van artikel 4, punt 24, AVG.
- 118 Het EDPB draagt de Belgische TA op de klacht niet af te wijzen wegens misbruik van artikel 77 en artikel 80, lid 1, AVG.

6 Slotopmerkingen

- 119 Het EDPB herhaalt dat zijn huidige besluit geen afbreuk doet aan eventuele beoordelingen die het EDPB kan worden gevraagd te geven in andere gevallen, ook met dezelfde partijen, rekening houdend met de inhoud van het desbetreffende ontwerpbesluit en de door de betrokken toezichthoudende autoriteiten ingediende bezwaren.
- 120 De Belgische TA en de Oostenrijkse TA moeten het Comité in kennis stellen van de datum waarop de mededeling of het gedeeltelijke besluit waarin wordt vermeld dat de klacht ten gronde zal worden beoordeeld¹⁷¹ aan de verwerkingsverantwoordelijke en aan de klager wordt meegedeeld¹⁷². Dit bindend besluit wordt overeenkomstig artikel 65, lid 5, AVG onverwijld na deze informatie openbaar gemaakt¹⁷³.
- 121 De Belgische TA en/of de Oostenrijkse TA delen, naargelang het geval, hun definitieve besluit mee aan het Comité¹⁷⁴. Overeenkomstig artikel 70, lid 1, punt y), AVG wordt het definitieve besluit van de Belgische TA/Oostenrijkse TA dat aan het EDPB is meegedeeld, opgenomen in het register van besluiten die aan het coherentiemechanisme zijn onderworpen.

Voor het Europees Comité voor gegevensbescherming

De voorzitter

(Anu Talus)

¹⁷¹ Zie voetnoot 168.

¹⁷² Artikel 65, lid 6, en artikel 77, lid 2, AVG.

¹⁷³ Artikel 65, leden 5 en 6, AVG.

¹⁷⁴ Dit verwijst naar het definitieve besluit ten gronde, vastgesteld overeenkomstig artikel 60, leden 7, 8 en 9, AVG.